

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา วิชญาปกรณ์.2534. เอกสารประกอบการอ่าน. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2534. รายงานการประเมินความก้าวหน้า
คุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2532.

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว : กรุงเทพมหานคร.

.2537. รายงานการประเมินความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ระดับประเทศปีการศึกษา2534. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว : กรุงเทพมหานคร.

จารุณี โชคสมัย. 2525. การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่าน
เร็วและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 จังหวัดลพบุรี. วิทยา
นิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2525.

นิทัศน์ เสมอพิทักษ์. 2524. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษา
ไทยชั้นประถมศึกษาปีที่6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

ประเทิน มหาพันธ์. 2530 การสอนอ่านเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์ .

แมนมาศ ขวลิต. 2529. สภาพของการอ่านในสังคมไทยและแนวทางแก้ไข. สรุปผลการสัมมนา
ระดับชาติว่าด้วยการรณรงค์เพื่อพัฒนาการอ่านในการรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยการ
อ่านตุลาคม - ธันวาคม 2528 : สรุปรายงานและเอกสารทางวิชาการ , 158-167.

กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมศาสนา.

ยุพิน เพชรดี. 2524. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเร็วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

สายใจ อุณะนันท์. 2529.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5 เรียนโดยให้และไม่ให้แบบฝึก โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2529.

อัทยา สายศิลป์. 2526. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

ภาษาอังกฤษ

Broage, B. K. and Richard E. M. 1986. Quantitative and qualitative effect of repetition on learning from technical text . Journal of Educational Psychology 78 : 271- 278.

Dechant , V. E. 1970. Improving the teaching of reading. New Jersey : Prentice - Hall ,Inc.

Dembo, M. H. 1993. Applying Edcational Psychology ; 5th ed. New York and London : Longman.

Dowhower, S. L. 1987. Effects of repeated reading on second - grade transitional reader's fluency and comprehension. Reading Research Quarterly, 22 : 389-406.

1989. Repeated reading research into practice. The Reading Teacher 42 : 502-507.

Dubin, F. and Eskey, F. E. 1986. Teaching Second Language Reading for Academic Purposes. California Don Mills: Addison-Wesley Publishing Co. , Inc.

Eggen, P. and Kauchak, D. 1994. Educational Psychology : Classroom connections. New York : Macmillan College Publishing Company.

Ensor, A. D. 1994. The effect of the method of repeated reading on the reading fluency and word recognition accuracy of deaf adolescents. Disseration Abstracts International. 54 (7) : 2520-A.

Foss, D. J. and Hakes ,D .T. 1978. Psycholinguistics an Introduction to the Psychology of Language. New Jersey : Prentice-Hall, INC.

Fowler, T. 1993. Fluency in reading risk success. Read - Improvement. 30: 109-112.

Glover, J. A. , Ronning, R. R. and Bruning, R. H. 1990. Cognitive Psychology for Teachers. New York : Macmillan Pulishing Company.

Gonzales, P. C. and Elijah, J.R. , David. V. 1975. Rereading : Effect on error patterns and performance level on the IRI. The Reading Teacher 28 : 647-652.

- Herman, P. A. 1985. The effect of repeated reading on reading rate speech pauses word recognition. Reading Research Quarterly. 20 : 533-564.
- Homan, S. P. , Klesius, J. p. and Hite,C. 1993. Effets of repeated reading and nonrepetitive strategies on student's fluency and comprehension. Journal of Educational Research .87 : 94-99.
- Kausler , D. H. 1974. Psychology of Verbal Learning and Memory . New York : Academic Press.
- Koskinen, Patricia. A. , and Irene H.Blum. 1986 . Paired repeated reading : A classroom strategy developing fluent reading. The Reading Teacher . 40 : 70-75.
- LaBerge, D., and Samuels, S.J. 1974 . Toward a theory of automatic Information Processing in reading. Cognitive Psychology 6 : 293-323.
- Levy, B.A. , Nicholls, A. and Kohen, D. 1993 . Repeated reading : Process benefits for good and poor readers. Journal of Experimental Child Psychology. 56 : 303-327.
- Lauritzen, Carol. 1982 . Modification of repeated reading for group instruction. The Reading Teacher. 35 : 456-458.
- Margaret, E. Bell - Gredler. 1986. Learning and Instruction. New York : Macmillan Publishing Company.
- Massaro ,D. W. 1975.Understanding Language :An Information - Processing Analysis of speech perception, reading, and psycholinguistics. New York : Academic Press.
- Mayer, R. E. 1983 . Can you repeat that? Qualitative effects of repetition and advance organizers from sciece prose. Journal of Reading Behavior. 17 : 129-142.
- Miller , P. H. 1989. Theories of Development Psychology. 2th ed. New York : W.H. Freeman and Company.
- O * Shea, Lawrence J. Sindelar. P. T. , and Dorothy J .O * Shea. 1985. The effect reading and attention cues on reading fluency and comprehension. Journal reading behavior , 17. 129-142.

- O' Shea, Lawrence. J. , Sindelar. P. T, Dorothy. J. and O' Shea. 1985 . The effect reading and attention cues on reading fluency and comprehension .of learning disable readers. Learning Disabilities Research. 2 : 103-109.
- Ratite, C. A. and Torgesen, J. K. 1985 . Repeated reading and reading fluency in learning disabled children. Reading Research Quarterly. 20 : 180-188.
- Samuels, S. J. 1979. The method of read. The Reader Teacher. 32 : 403-408.
- Samuels, S. J. 1993 . Knowing, Learning and Thinking. University of Minnesota.
- Sprinthall, N. and Sprinthall, R. C. 1990. Educational Psychology : A Developmental Approach ; 5th ed. Singapore : McGraw-Hill International.
- Stoddaard, K. ; Valcante,G.; Sindelar,P. ; O'Shea, L. ; et.al. 1993. Increasing reading rate and comprehension : The effect of repeated reading , sentennc segmentation and intonation training. Reading Research and Instruction. 32:53-65.
- Sulzby, E. ; Branz, C. M. and Buhle,R. 1993. Repeated readings of literature anf low socioeconomic status black kindergartens and first graders. Reading and Writing Quarterly Overcoming Learning Difficulties. 9 :183-196.
- Woolfolk, A. E. 1993. Educational Psychology ; 5th ed. Boston : Allyn & Bacon.
- Yaden, D. 1988. Understanding stories through repeated read - aloud : How many does it take.? The Reading Teacher. 41 :556 - 560.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก
- ภาคผนวก ข
- ภาคผนวก ค
- ภาคผนวก ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก. : ตารางแสดงข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนคำที่นักเรียนกลุ่มทดลองอ่านผิดในระบะก่อนการทดลอง และระบะหลังการทดลอง จากการอ่านเรื่องที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง (เรื่องเดิม) และอ่านเรื่องที่ใช้ทดสอบอ่านหลังการทดลอง(เรื่องใหม่)

กลุ่ม	ระบะก่อนการทดลอง อ่านคำผิด (คำ)	ระบะหลังการทดลอง	
		อ่านคำผิดในเรื่องเดิม (คำ)	อ่านผิดในเรื่องใหม่ (คำ)
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 3 ครั้ง	192	91	98
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 4 ครั้ง	140	58	46
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 5 ครั้ง	170	43	46

ตารางที่ 2 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองในระบะก่อน หลังการทดลอง และระบะติดตามผล

อัตราเร็วในการอ่าน (คำ/นาที)												
ระบะก่อนการทดลอง					ระบะหลังการทดลอง				ระบะติดตามผลการทดลอง			
นักเรียน	กลุ่ม อ่าน3 ซ้ำ	กลุ่ม อ่าน ซ้ำ 4 ครั้ง	กลุ่ม อ่านซ้ำ 5 ครั้ง	กลุ่ม ควบคุม	กลุ่ม อ่าน ซ้ำ 3 ครั้ง	กลุ่ม อ่าน ซ้ำ 4 ครั้ง	กลุ่ม อ่าน ซ้ำ 5 ครั้ง	กลุ่ม ควบคุม	กลุ่ม อ่าน ซ้ำ 3 ครั้ง	กลุ่ม อ่านซ้ำ 4 ครั้ง	กลุ่ม อ่าน ซ้ำ 5 ครั้ง	กลุ่ม ควบคุม
1	25	94	80	79	67	96	91	85	70	97	107	94
2	78	58	93	76	88	90	123	79	92	115	156	78
3	30	78	96	87	43	88	109	79	98	123	92	37
4	78	71	73	25	114	114	81	31	118	117	122	90
5	87	65	95	67	122	98	112	79	128	117	122	90
6	98	95	89	70	86	108	88	92	93	121	90	89
7	98	84	65	94	117	79	80	105	132	108	93	93
8	96	92	89	88	119	120	107	91	129	122	106	105
9	94	85	90	91	123	138	117	113	123	134	119	119
10	92	88	73	92	117	111	94	97	138	126	96	94
\bar{X}	77.6	81	84.3	76.9	96.6	104.2	100.2	85.1	112.1	118	110.3	88.9
S.D.	27.42	12.17	10.80	20.51	27.53	17.49	15.32	22.20	22.35	10.12	20.32	21.21

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ

กลุ่ม	N	ความเข้าใจในการอ่าน					
		ระยะก่อนการทดลอง		ระยะหลังการทดลอง		ระยะติดตามผล	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กลุ่มอ่านซ้ำ 3 ครั้ง	10	7.4	2.79	7.5	2.01	8.5	2.06
กลุ่มอ่านซ้ำ 4 ครั้ง	10	7.0	2.74	9.6	2.41	10.2	2.65
กลุ่มอ่านซ้ำ 5 ครั้ง	10	8.2	1.16	10	1.56	9.8	2.74
กลุ่มควบคุม	10	8.3	3.16	8	2.4	9.1	2.13

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้งสี่กลุ่ม จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	11.8750	3.9583	.5653
ภายในกลุ่ม	36	252.1000	7.0028	
ทั้งหมด	39	263.9750		

($F_{3,36} \alpha .05 = 2.92$)

จากตารางที่ 4 นักเรียนทั้งสี่กลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชนิดปรนัยเลือกตอบ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	44.0750	14.6917	3.1690
ภายในกลุ่ม	36	166.9000	4.6361	
ทั้งหมด	39	210.9750		

($F_{3,36} \alpha .05 = 2.92$)

จากตารางที่ 5 นักเรียนทั้งสี่กลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชนิดปรนัยเลือกตอบ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ในระยะติดตามผล

แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	17.000	5.6667	.9687
ภายในกลุ่ม	36	210.6000	5.8500	
ทั้งหมด	39	227.6000		

($F_{3,36} \alpha .05 = 2.92$)

จากตารางที่ 6 นักเรียนทั้งสี่กลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชนิดปรนัยเลือกตอบ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ

กลุ่ม	N	ความเข้าใจในการอ่าน					
		ระยะก่อนการทดลอง		ระยะหลังการทดลอง		ระยะติดตามผล	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กลุ่มอ่านซ้ำ 3 ครั้ง	10	13.4	6.67	22.1	3.72	20.4	7.12
กลุ่มอ่านซ้ำ 4 ครั้ง	10	12.8	4.93	21.5	5.46	21.3	6.44
กลุ่มอ่านซ้ำ 5 ครั้ง	10	14.2	5.61	20.8	5.32	26.3	5.92
กลุ่มควบคุม	10	13.1	5.34	13.5	7.79	17	7.56

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้งสี่กลุ่ม จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลช

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	10.8700	3.6250	.1125
ภายในกลุ่ม	36	1160.5000	32.2361	
ทั้งหมด	39	1171.3750		

จากตารางที่ 8 นักเรียนทั้งสี่กลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลช

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	484.4750	161.4917	4.8630*
ภายในกลุ่ม	36	1190.5000	33.2083	
ทั้งหมด	39	1679.9750		

($F_{3,36} \alpha .05 = 2.92$) $\alpha^* < .05$

จากตารางที่ 9 นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลช ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีทูกี เพื่อให้ทราบว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงผลในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลช

ค่าเฉลี่ย	กลุ่มควบคุม ($\bar{X}_4 = 13.5$)	กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 5 ครั้ง ($\bar{X}_3 = 20.8$)	กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 4 ครั้ง ($\bar{X}_2 = 21.50$)	กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 3 ครั้ง ($\bar{X}_1 = 22.10$)
กลุ่มควบคุม ($\bar{X}_4 = 13.5$)	-	7.3*	8*	8.6*
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 5 ครั้ง ($\bar{X}_3 = 20.8$)		-	0.7	1.3
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 4 ครั้ง ($\bar{X}_2 = 21.50$)			-	0.6
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 3 ครั้ง ($\bar{X}_1 = 22.10$)				-

$Q_{.05} (4,30) = 3.84$

จากตารางที่ 10 แสดงว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบไคสข

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ในระยะติดตามผล

แหล่งความแปรปรวน	df	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	442.9000	147.6333	3.330 *
ภายในกลุ่ม	36	1594.6000	44.2944	
ทั้งหมด	39	2037.5000		

($F_{3,36} \alpha .05 = 2.92$) $\alpha^* < .05$

จากตารางที่ 11 นักเรียนทั้งสี่กลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบไคสข ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีทูกี้ เพื่อให้ทราบว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงผลในตารางที่ 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านระยะติดตามผลการทดลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลช

ค่าเฉลี่ย	กลุ่มควบคุม ($\bar{X}_4 = 17$)	กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 3 ครั้ง ($\bar{X}_3 = 20.4$)	กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 4 ครั้ง ($\bar{X}_2 = 21.3$)	กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 5 ครั้ง ($\bar{X}_1 = 26.3$)
กลุ่มควบคุม ($\bar{X}_4 = 17$)	-	3.4	4.3	9.3*
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 3 ครั้ง ($\bar{X}_3 = 20.4$)		-	0.9	5.9
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 4 ครั้ง ($\bar{X}_2 = 21.3$)			-	5
กลุ่มฝึกอ่านซ้ำ 5 ครั้ง ($\bar{X}_1 = 26.3$)				-

$$Q.05 (4,30) = 3.84$$

จากตารางที่ 12 แสดงว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข : แบบทดสอบ

- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ ชุดที่ 1 และ 2
- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ แบบทดสอบโคลงชุดที่ 1 และ 2
- เรื่องที่ใช้อ่านเพื่อวัตถุประสงค์เร็วในการอ่านก่อนและหลังฝึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ ชุดที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว
กาลลงในกระดาษคำตอบ

ปะการัง.... ชีวิตนารักษ์แห่งท้องทะเล

หลายคนเข้าใจกันว่าปะการังเป็นพืชชนิดหนึ่ง แต่แท้ที่จริงแล้วปะการังจัดเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในท้องทะเลมีโครงสร้างที่เป็นหินปูนห่อหุ้มลำตัว ปะการังเจริญอยู่ได้ดีในระดับความลึกของน้ำที่ไม่เกิน 50 เมตร ที่อุณหภูมิประมาณ 18-27 องศาเซลเซียส ดังนั้นเราจึงพบปะการังได้ในเฉพาะน่านน้ำเขตรอบอุณหภูมิจึงพบปะการังได้

ปะการังมีรูปร่างเป็นทรงกระบอก มีขนาด 1 มิลลิเมตร ถึง 1 เซนติเมตร หากอาหารโดยการจับเหยื่อตัวเล็ก ๆ ที่ลอยมากับกระแสน้ำ เมื่อปะการังตัวหนึ่งๆ โตเต็มที่แล้วก็ให้กำเนิดลูกปะการังเล็กๆ ออกมา ล่องลอยไปตามกระแสน้ำ และไปเกาะจับบริเวณที่เป็นส่วนแข็งของท้องทะเล เช่น ก้อนหิน แล้วจะสร้างโครงสร้างที่เป็นหินปูนห่อหุ้มลำตัวไว้ แล้วแผ่ขยายออกเป็นกิ่งก้านสาขาเป็นรูปทรงต่างๆ รวมกันเป็นแนวปะการังอยู่ใต้ท้องทะเล ปะการังที่เกิดมาจะมีชีวิตอยู่เพียง 2 อาทิตย์ แล้วก็ตายไป

ปะการังเป็นสัตว์ที่มีคุณค่าต่อท้องทะเล เนื่องจากแนวปะการังจะเป็นแหล่งที่อยู่ และเพาะพันธุ์สัตว์น้ำนานาชนิดที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษย์ ปะการังกำเนิดทรายให้กับชายหาด โดยเกิดจากการสึกกร่อนของโครงสร้างหินปูน ทำให้หินปูนปะการังแตกย่อยละเอียดเป็นเม็ดทรายที่ขาวสะอาด นอกจากนี้แนวปะการังที่อยู่บริเวณชายฝั่ง และแนวปะการังแบบกำแพงจะทำหน้าที่ป้องกันชายฝั่งจากการกัดเซาะของคลื่น และกระแสน้ำโดยตรง

จากคุณค่าอันมากมายนานัปการที่กล่าวมาแล้วนี้ เราทุกคนควรจะช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรอันมีค่าของท้องทะเลเหล่านี้เอาไว้ อย่างน้อยก็ไม่ควรที่จะสนับสนุนหรือซื้อขายสินค้าที่ทำจากปะการัง หรือทำลายปะการังเพียงเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้ทรัพยากรอันมีค่าเหล่านี้อยู่กับมนุษย์ไปได้อีกนาน

1. เราทุกคนควรจะช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรอันมีค่าของท้องทะเลเหล่านี้เอาไว้
- ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายถึงสิ่งใด
ก. ปะการัง	ข. สัตว์น้ำในทะเล
ค. สิ่งมีชีวิตในท้องทะเล	ง. พืชทะเล

2. ข้อใดไม่เป็นจริง ตามบทความ
- ก. ประการังเคลื่อนไหวโดยลอยน้ำไปมา ข. ประการังเป็นสัตว์ที่มีอายุสั้น
 ค. ประการังกำเนิดทรายที่ชาวสะอาด ง. ประการังจะสร้างโครงสร้างหินปูนห่อหุ้มลำตัว
3. สาเหตุสำคัญของเรื่องกล่าวถึงอะไร
- ก. ประการังเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในท้องทะเล
 ข. ประการังเป็นสัตว์ที่มีคุณค่าต่อท้องทะเล
 ค. ประการังเป็นสัตว์ในทะเลที่ควรอนุรักษ์
 ง. ประการังเป็นสัตว์น้ำที่มีลักษณะคล้ายพืช
4. บทความนี้มีลักษณะเป็นแบบใดมากที่สุด
- ก. เชิญชวน ข. ให้ความรู้
 ค. บอกลำเอียง ง. แสดงความรู้สึก
5. ถ้าในทะเลไม่มีประการังทำให้เกิดผลกระทบใดได้มากที่สุด
- ก. ปลาจะตาย เนื่องจากไม่มีที่อยู่ ข. สัตว์น้ำสูญพันธุ์เนื่องจากไม่มีที่เพาะพันธุ์
 ค. ชายหาดไม่สวยงาม ง. มนุษย์ไม่มีอาหารทะเลกิน

การแสดงความเคารพเป็นทั้ง "ศิลปะ" และ "วัฒนธรรมไทย" ที่ควรรักษาสืบทอดกันไว้ กิริยามารยาทไทยนั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่าดีที่สุดในเอกลักษณ์ที่ใคร ๆ ไม่ว่าจะคนไทยหรือต่างชาติเห็นแล้วก็ชื่นชม เพราะมีความละเอียด ประณีต อ่อนน้อม และสามารถปฏิบัติได้เหมาะสมทุกสภาพการณ์ บรรพบุรุษของเราได้วางหลักเกณฑ์ไว้อย่างถูกต้องเหมาะสมและงดงามยิ่งสมควรที่คนไทยทุกคนควรที่จะเรียนรู้และปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อแสดงความเป็นไทย และ คนไทยโดยสมบูรณ์ คนไทยเมื่อพบกันจะแสดงความเคารพกันและกัน ซึ่งจะเป็นการไหว้ การกราบ หรือการปฏิบัติอย่างอื่นก็แล้วแต่กาลเทศะและบุคคลเป็นเกณฑ์ การแสดงความเคารพของคนไทยนั้นพอจะแบ่งออกเป็นระดับใหญ่ ๆ 3 ระดับ คือหนึ่ง การแสดงความเคารพต่อพระรัตนตรัย สองการแสดงความเคารพต่อพระมหากษัตริย์ และสามการแสดงความเคารพต่อบุคคล ซึ่งการแสดงความเคารพทั้ง 3 ประการดังกล่าว จะต้องมีการปฏิบัติตนที่เหมือนกันคือการประณมมือ คือ การยกมือทั้งสองไว้ที่ทรวงอกให้ฝ่ามือทั้งสองประกบกัน การประณมมือที่ถูกต้อง ต้องตั้งมือทั้งสองไว้ระดับทรวงอก เพราะหัวใจของเราอยู่ในทรวงอก การประณมมือจะเสมือนเอาหัวใจเคารพกัน โดยถือเอารูปลักษณะของหัวใจ และระดับของหัวใจเป็นสำคัญ ไม่ใช่ว่าสักแต่้วยยกมือขึ้นมาประณมไว้ระหว่างหน้าอกแล้วก็แล้วกันไป การแสดงความเคารพให้ท่านั้น

ต้องมีเทคนิค และศิลปะ เช่น กระพุ่มมือเล็กน้อย ต้องไม่กางข้อศอก ต้องก้มศีรษะลงหามือ การแสดงความเคารพของคนไทยนั้นจึงเป็นทั้ง “ศิลปะ” และ “วัฒนธรรม” ของไทย ที่ควรรักษา สืบทอดกันไว้เป็นอย่างยิ่ง

6. การประณมมือจะเสมือนเอาหัวใจเคารพกัน ข้อใดคือความหมายที่ตรงกับข้อความ
 - ก. การประณมมือเคารพนั้นเกิดจากใจ
 - ข. การประณมมือบ่งถึงว่าเคารพทั้งกายและใจ
 - ค. การประณมมือเคารพอย่างถูกต้องเกิดจากความพอใจ
 - ง. การประณมมือเคารพเป็นตัวแทนของหัวใจ
7. เหตุใดผู้เขียนจึงมองว่ามารยาทไทยเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่าดีที่สุด
 - ก. มีระบบระเบียบ
 - ข. มารยาทคนไทยมีความอ่อนน้อม
 - ค. มีการวางหลักเกณฑ์ไว้อย่างถูกต้อง
 - ง. มารยาทคนไทยสามารถปฏิบัติได้เหมาะสมทุกสภาพการณ์
8. บทความนี้มุ่งให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญในเรื่องใด
 - ก. ความงามของมารยาทไทย
 - ข. พัฒนาการการแสดงความเคารพของคนไทย
 - ค. การปฏิบัติตนอย่างถูกต้องในการแสดงความเคารพ
 - ง. ความสำคัญของการแสดงความเคารพ
9. การกระทำใดส่งเสริมให้คนไทยแสดงความเคารพถูกต้องควรทำอย่างไรจึงจะดีที่สุด
 - ก. ส่งเสริมการประกวดมารยาท
 - ข. การจัดอบรมให้แก่เยาวชน
 - ค. การจัดสัมมนาให้ความรู้
 - ง. เสนอการแสดงความเคารพที่ถูกต้อง ทางโทรทัศน์เป็นประจำ
10. ถ้าคนไทยแสดงความเคารพไม่ถูกต้องจะเป็นอย่างไร
 - ก. มีการปฏิบัติที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมต่างชาติร่วมด้วย
 - ข. ค่อย ๆ เสื่อมลงหายไป
 - ค. ไม่มีการแสดงความเคารพต่อกัน
 - ง. เปลี่ยนวิธีการแสดงความเคารพแบบใหม่

สองมือนี้เพื่อสิ่งแวดล้อม เมืองไทยไม่เป็นเมืองขยะ ถ้าทุกคนรู้จักทิ้ง

นับวันเมืองไทยจะมีอาการขยะล้นเมืองมากขึ้น เพราะคนไทยปัจจุบันช่วยกันผลิตขยะออกมามากเหลือเกิน ไม่น้อยกว่าคนละ 0.8 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งจะทำให้เกิดปริมาณขยะทั่วประเทศถึง 33,000 ตันต่อวัน หรือ 12 ล้านตันต่อปี เฉพาะในกรุงเทพมหานครมีขยะถึงวันละ 6,000 ตัน ในขณะที่ กรุงเทพมหานคร มีขีดความสามารถในการเก็บได้เพียง 5,400 ตันเท่านั้น ส่วนขยะอีก 600 ตัน ที่เหลือในแต่ละวันจะถูกปล่อยให้สกปรกรกรุงรัง เป็นที่เพาะพันธุ์เชื้อโรค อดตันท่อระบายน้ำ ก่อความเน่าเสียให้แก่แม่น้ำลำคลอง เป็นปัญหาหมักหมมที่กระทบต่อสภาพแวดล้อมของทุก ๆ คน

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะยอมรับความจริงว่า ต้นตอของปัญหานั้นมาจากเราแต่ละคนนั่นเอง ถ้าเราทุกคนในทุก ๆ ครอบครัว ซึ่งเป็นส่วนย่อยของสังคมร่วมมือกันจริง ๆ แล้ว เราก็จะช่วยลดปัญหาขยะล้นเมืองได้มากทีเดียว เมื่อเราเห็นภาพกองขยะสูงเท่าภูเขา เราอาจรู้สึกท้อแท้ ไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร เมื่อขยะที่เราทิ้ง พ้นไปจากหน้าประตูบ้าน เราก็ปล่อยให้เป็นที่ของคนเก็บขยะและรัฐบาล ถ้าเราทุกคนคิดเช่นนั้นกันไปเรื่อย ๆ เมืองไทยก็คงเต็มไปด้วยภูเขาขยะสูงแล้วลูกเล่า อย่าคิดว่าสองมือของคุณช่วยไม่ได้ เพราะถ้าหากเราช่วยกันแล้ว เราก็จะทำลายภูเขาขยะลูกนี้ลงได้ อย่าลืมน่าประชากรใน กรุงเทพมหานคร 7 ล้านคน ถ้าทิ้งขยะ 2 ชั้น ก็จะมีขยะถึง 14 ล้านชิ้น แต่ถ้าทิ้งเพียงชั้นเดียวปริมาณขยะก็จะลดลงถึงเท่าตัว

11. ต้นตอของปัญหาขยะล้นเมืองคือใคร

ก. คนทิ้งขยะไม่เป็นที่	ข. ประชาชนชาวไทย
ข. คนแต่ละคน	ง. สิ่งมีชีวิต

12. บทความนี้ต้องการอะไร

ก. เรียกร้อง	ข. อธิบาย
ค. ชักชวน	ง. ขอร้อง

14. วิธีการใดตามบทความช่วยไม่ให้เกิดปัญหาขยะล้นเมือง

ก. นำของเก่ากลับมาใช้ใหม่	ข. สองมือของแต่ละคน
ค. การร่วมมือทำลายภูเขาขยะ	ง. การทิ้งให้น้อยลง

13. สาระสำคัญของเรื่องกล่าวถึงอะไร
- การรู้จักทิ้งขยะให้เป็นที่
 - เมืองไทยในปัจจุบันมีขยะล้นเมือง
 - ปัญหาขยะในเมืองไทยที่ควรร่วมมือกันแก้ไข
 - การร่วมมือกันรักษาความสะอาดของบ้านเมือง
15. นักเรียนจะมีวิธีการช่วยเมืองไทยไม่ให้ขยะล้นเมืองอย่างไรจึงจะดีที่สุด
- เก็บขยะบนถนน
 - เข้ากลุ่มร่วมรณรงค์
 - ประหยัดการใช้ของเพื่อไม่ให้เหลือทิ้ง
 - รักษาความสะอาดภายในบ้านตนเอง

โทษภัยของบุหรี่มีมากมายมหาศาล ในลำดับแรกที่ท่านหาซื้อบุหรี่มาสูบนั้น ท่านจะต้องควักกระเป๋าหยิบสตางค์ส่งให้คนขาย นี่แหละโทษของบุหรี่ยุคคิดเสียทรัพย์ เพราะเงินที่ท่านจ่ายออกไปเป็นค่าบุหรี่นั้นเป็นการตัดทอนจำนวนเงินที่ท่านมีอยู่ และเงินที่เสียไปนั้นท่านไม่ได้อะไรกลับมาเป็นประโยชน์เลยท่านกลับซื้อเอาพิษภัยจากบุหรี่เสียด้วยซ้ำ เมื่อซื้อบุหรี่มาแล้วเปิดซองออกแล้วจุดสูบ ขณะที่ไม้ขีดไฟติดไฟขึ้น นี่แหละท่านรู้หรือไม่ว่าท่านจุดไฟเผาตัวเองแล้ว ไฟที่เกิดขึ้นจากปลายก้านไม้ขีดหรือไฟแช็กก็ไม่ต่างอะไรกับไฟจากปลายดอกไม้จันทน์ที่ผู้มางานศพท่านใส่ลงไปในเมรุหรือเชิงตะกอนที่กำลังเผาศพท่านนั่นเอง ถ้าท่านจุดบุหรี่สูบก็น่ากับว่าท่านนั้นแหละเป็นผู้พาตัวเองไปสู่สุสานเร็วขึ้น หรืออาจจะเปรียบได้ว่าท่านเดินใกล้สุสานเข้าไปทีละน้อย ทุกครั้งที่ท่านจุดบุหรี่สูบก็น่ากับว่าท่านเร่งเวลาไปสู่สุสานให้แก่ตัวท่านเอง และถ้าหากท่านต้องเจ็บไข้จากพิษบุหรี่ เมื่อไรท่านจะรู้สึกตัวทันทีว่าตัวท่านเองนี่แหละ คือ "สุสานคนเป็น"

ในมวนบุหรี่แต่ละมวนนั้นมีพิษอยู่ถึง 13 ชนิด ที่บ้านทอนสุขภาพ และยังเป็นภัยร้ายแรงแก่ผู้อยู่ใกล้ที่หายใจเอาควันบุหรี่เข้าไปอีกด้วย เมื่อสูบเข้าไปครั้งหนึ่ง ควันบุหรี่เข้าปอดนั้นถูกดูดซึมเข้าสู่ร่างกายและโลหิต ทำให้เกิดความผิดปกติมากมายโดยที่ท่านอาจรู้สึกตัวก็ได้ เช่น หัวใจเต้นเร็วขึ้น มือสั่น วิงเวียนศีรษะ แต่อาการเหล่านี้มีน้อยมากโดยที่ท่านเห็นว่ามันสำคัญอะไร ประมาทคิดไปว่าเป็นอาการที่แสนสนุกจากการได้สูบบุหรี่ แต่นั่นแหละคืออาการเริ่มต้นโรคร้ายที่จะมาทักทายปราศรัยอย่างสนิทสนม

16. คำว่า “สุสานคนเป็น” ในบทความนี้มีความหมายว่าอย่างไร
ก. การเร่งเวลาตาย	ข. การทรมานจากพิษงูหรือ
ค. การเจ็บป่วยจากพิษของงูหรือ	ง. การทนทุกข์ทรมานแต่ยังไม่ตาย
17. โทษภัยของงูหรือที่ร้ายแรงที่สุดคือข้อใด
ก. การเสียชีวิต	ข. การเจ็บป่วย
ค. ภัยต่อผู้ใกล้ชิด	ง. ความทรมาน
18. “ถ้าหากท่านต้องเจ็บไข้จากพิษงูหรือเมื่อไร ท่านจะรู้สึกตัวทันทีว่าตัวท่านเองนี่แหละ คือ “สุสานคนเป็น” ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอะไรในการเขียนประโยคดังกล่าว
ก. ชี้ให้เห็นโทษการสูบบุหรี่	ข. ชักชวนให้หยุดสูบบุหรี่
ค. เรียกร้องให้หยุดสูบบุหรี่	ง. เรียกร้องความสนใจให้อ่านบทความ
19. สาระสำคัญของเรื่องกล่าวถึงเรื่องใด
ก. งูหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	ข. งูหรือบั่นทอนสุขภาพ
ค. งูหรือทำลายสุขภาพ	ง. งูหรือมีโทษมากมาย
20. ผู้ที่ไม่สูบบุหรี่ควรได้รับการยกย่องในด้านใด
ก. ความประพฤติ	ข. ความอดกลั้น
ค. ความระมัดระวังสุขภาพ	ง. การรู้จักรักษาสุขภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ 1

1. ก	11. ข
2. ก	12. ค
3. ค	13. ค
4. ก	14. ง
5. ข	15. ค
6. ง	16. ข
7. ข	17. ข
8. ค	18. ก
9. ข	19. ง
10. ข	20. ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความหมายแบบเลือกตอบ ชุดที่ 2

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

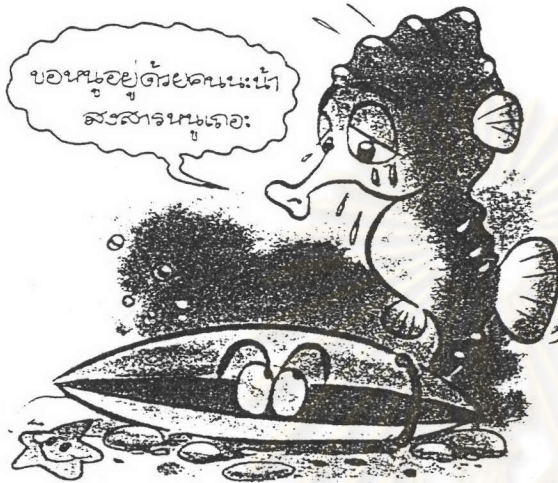
ลักษณะทั่วไป

ม้าน้ำเป็นปลากระดูกแข็ง มีปากยื่นยาวออกไป
ลักษณะคล้ายหลอด มีหัวคล้ายม้า ลำตัวหุ้มด้วยเปลือก
ส่วนหางยาวคล้ายกับหางงูขนาดความยาวของ
ลำตัวมีตั้งแต่ 1- 6 นิ้ว

ที่อยู่และพฤติกรรม

ม้าน้ำมักอาศัยอยู่ตามหลักไปะ ปะการัง สาหร่าย
หรือหลักรอยแมลงงู โดยจะใช้หางยึดพันไว้
เมื่อต้องการว่ายน้ำ มันจะใช้ครีบหลังเคลื่อนไหว
โฉบพัดไปตามทิศทางที่ต้องการ

อาหาร

อาหารของม้าน้ำได้แก่สัตว์ทะเลเล็กๆหรือไข่ปลา
ม้าน้ำไม่กินสิ่งที่ตายแล้ว มันจะกินแต่สิ่งที่มีชีวิตเท่านั้น

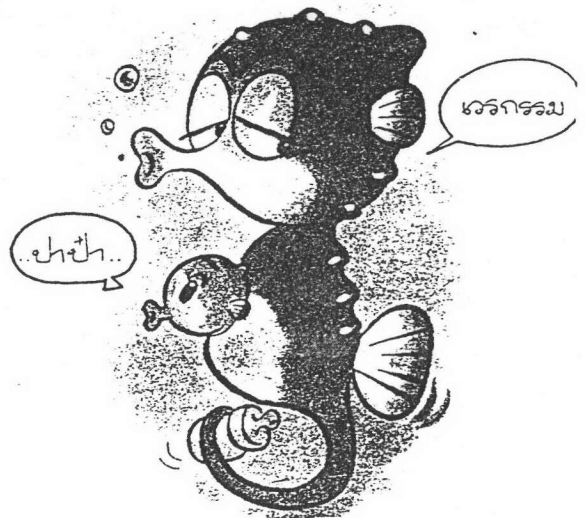
การสืบพันธุ์

เมื่อตัวเมียมีไข่แก่ก็จะถ่ายไข่ใส่ไว้ในถุงหน้าท้อง
ของตัวผู้ ตัวผู้จะเป็นฝ่ายดูแลจนกระทั่งไข่ถูกฟัก
เป็นตัว ลูกอ่อนของม้าน้ำจะยังคงอาศัยอยู่ใน
กระเปาะนั้นอีกระยะหนึ่งจนกระทั่งหatchedตัวเองได้

สถานการณ์ปัจจุบัน

ม้าน้ำเป็นสัตว์ที่ไม่มีอาวุธสำหรับป้องกันตัวเอง
แต่มันสามารถมีชีวิตรอดอยู่ได้ เพราะไม่มีปลาหรือ
สัตว์อื่นในทะเลอยากกินมันเป็นอาหาร ปัจจุบันจะ
พบม้าน้ำในทะเลน้ำอุ่นในอ่าวไทย

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว
 กาลลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดไม่จริง

- ก. ม่าน้ำจัดอยู่ในสัตว์จำพวกปลา
- ข. ม่าน้ำใช้หางในการเคลื่อนไหว
- ค. อาหารของม่าน้ำคือไซปลา
- ง. ม่าน้ำเพศผู้ทำหน้าที่ขุดท้อง

ตีความ

2. สาระสำคัญของเรื่องคืออะไร

- ก. ชีวิตของม่าน้ำ
- ข. วงจรชีวิตของม่าน้ำ
- ค. ความเป็นอยู่ของม่าน้ำ
- ง. ลักษณะของม่าน้ำ

3. ข้อใดที่ทำให้ม่าน้ำแตกต่างจากสัตว์น้ำชนิดอื่นโดยสิ้นเชิง

- ก. ม่าน้ำไม่กินสิ่งที่ตาย
- ข. ม่าน้ำมีรูปร่างแตกต่างจากสัตว์น้ำอื่น
- ค. ม่าน้ำเพศผู้ทำหน้าที่ขุดท้อง
- ง. มีหางช่วยการทรงตัว

4. การกระทำข้อใดช่วยอนุรักษ์ม่าน้ำ

- ก. ไม่จับม่าน้ำเป็นอาหาร
- ข. ไม่จับม่าน้ำในฤดูวางไข่
- ค. ไม่ใช้อวนตาถี่จับปลา
- ง. นำม่าน้ำมาเลี้ยง

การไหว้ของเรานั้นมีความหมายและมีระดับต่าง ๆ กัน ตั้งแต่การไหว้ การกราบ และการถวายบังคม ต้องรู้จักเลือกใช้ให้เหมาะกับกาลเทศะ เฉพาะการไหว้มีระบบระเบียบ อีกว่า ใครจะไหว้ใคร ยกมือสูงแค่ไหน ก้มหัวต่ำแค่ไหน ตามอาวุโสและฐานะของผู้ไหว้และผู้ถูกไหว้ ทั้งผู้ที่คนเขาไว้ก็ต้องรู้จัก"รับไหว้" อีกด้วย (ไม่ใช่จะคอยแต่หวังให้คนอื่นเขาไหว้ตัวเองอย่างเดียว) ลักษณะของการไหว้ยังต่างออกไปตามวัตถุประสงค์ด้วย เช่น เพื่อทักทาย เพื่อแสดงความเคารพ เพื่อขอโทษ เพื่อขอบคุณ ฯลฯ

การกราบนั้น เป็นการแสดงความเคารพอย่างสูง มีทั้งการนั่งกราบ หมอบกราบ กราบคน กราบพระ ฯลฯ ที่มีรายละเอียดต่างกันไป ส่วนการถวายบังคมนั้น เป็นการถวายความเคารพพระมหากษัตริย์และบรมวงศ์ชั้นสูง เทพชั้นสูง พระแท่นราชบัลลังก์ ฯลฯ ตามตบราณราชประเพณี ซึ่งผมคงไม่คาดหวังว่า คนที่แม้แต่ไหว้ก็ไม่เป็นจะถวายบังคมเป็น เพราะดูจะเป็นความฝันที่เลื่อนลอยเกินไป

ที่สำคัญก็คือการไหว้ การกราบของคนไทยแต่โบราณนั้น เราทำด้วยใจ และถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าสูงสุดที่บุคคลพึงจะมอบให้แก่กัน คนแต่ก่อนนั้นเขาไม่กราบทั้งกราบขว้าง หรือไหว้พรตๆส่งไปอย่างไร้จุดหมาย เราจึงเห็นว่าการแต่งกายของคนไทยแต่ก่อนนั้น ถ้าเป็นงานพิธีการหน่อย จะมีผ้าคาด ผ้าพาด ผ้าห่ม ฯลฯ อยู่ผืนหนึ่งเสมอ ผ้านั้นเรียกว่า"ผ้ากราบ" สำหรับใช้ปูที่พื้นก่อนจะกราบบุคคลหรือสิ่งที่เราเคารพอย่างสูง เดียวนี้เวลาแต่งกายไทยๆเรามักจะเอามาคาด มาพาดกัน เพื่อความสวยงามเก๋เก๋ แต่ใช้ไม่เป็นเสียแล้ว

5. ที่สำคัญคือการไหว้ การกราบของคนไทยแต่โบราณนั้น เราทำด้วยใจ

ข้อใดคือความหมายที่ตรงกับข้อความ

- ก. การแสดงความเคารพต้องจริงใจ
 - ข. การแสดงความเคารพต้องแสดงทั้งกายและใจ
 - ค. การแสดงความเคารพต้องเกิดจากความพอใจของผู้แสดง
 - ง. การแสดงความเคารพต้องกระทำด้วยใจ
6. บุคคลที่ไม่แสดงความเคารพใคร แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นคนอย่างไร
- ก. ขาดการศึกษา
 - ข. ขาดการอบรม
 - ค. เป็นคนหัวสมัยใหม่
 - ง. มีความเชื่อมั่นใจตนเองสูง

7. จากบทความนี้ผู้เขียนต้องการแสดงความคิดเห็นในเรื่องใด
 - ก. การแสดงความเคารพต้องเลือกใช้ให้เหมาะกับกาลเทศะ
 - ข. การไหว้ต้องทำด้วยใจ
 - ค. การแสดงความเคารพต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง
 - ง. การแสดงความเคารพต้องยึดถืออาวุโสและฐานะ
8. ถ้าคนไทยไหว้พรวด ๆ กราบทั้งกราบขว้าง อย่างไรก็ตาม อยากรู้จุดหมาย อะไรน่าจะเกิดขึ้น
 - ก. คนไทยไม่สนใจเรื่องการไหว้ การกราบต่อไป
 - ข. คนไทยเลิกแสดงการเคารพ
 - ค. เมื่อคนไทยแสดงการไหว้ หรือการกราบจะแสดงอย่างไม่เต็มใจ
 - ง. การไหว้ การกราบค่อย ๆ เสื่อมหายไป
9. บุคคลในกลุ่มใดไหว้ได้ถูกต้องที่สุด
 - ก. นักเรียนชมรมพระพุทธศาสนา
 - ข. นักเรียนชมรมมารยาทไทย
 - ค. พนักงานประชาสัมพันธ์
 - ง. นางสาวไทย

เพื่อนๆอะ เมื่อเข้าหน้าตอนโตนั่งรถเมล์ โดนเห็นผู้ชายในรถเก๋งคันหนึ่ง เปิดกระจกทิ้งถุงไอศกรีมที่ดูหมดแล้วลงแหมะกลางถนนเลยละ โด่งดังไปเลยว่าจะไรจะมั่งง่ายปานนั้น สงสัยไม่มีใครสอนหรือไง หรือสอนแล้วไม่จำแงงๆ ลองคิดดูสิครับ ถ้าคนไทยจำนวน 1 ใน 10 ของประเทศ ขอบทั้งขยะกันชี้ิ้วแบบนี้ อะไรจะเกิดขึ้น!

โตสังเกตุว่าคนที่ทั้งขยะแบบมั่งง่าย บางทีอาจจะป็นเพราะว่าไม่เคยมีใครบอกหรือเตือนเขาว่าเป็นการกระทำที่ไม่สมควรยังไง เขาอาจจะไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเลยไม่รู้ว่าการทั้งขยะไม่เป็นที่เป็นทางนั้น ทำให้เชื้อโรคแพร่กระจาย แถมขยะมากขึ้นทุกที โดยเฉพาะพวกขยะพลาสติกซึ่งกำจัดไม่ได้ด้วยนะ เนื่องจากคนสมัยนี้นิยมความสะดวกสบาย ชอบใช้ถุงพลาสติก ใช้แล้วก็ทิ้งไปง่ายดี ขยะก็ทับถมขึ้นทุกวันๆนะสิ เดียวนี้ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่สกปรก มีขยะมากเป็นอันดับ 3 ของโลกแล้วนะ น่าอายไหมละ! แล้วคนไทยยังมีนิสัยอย่างหนึ่ง คือ ทั้งขยะในที่สาธารณะตามปากซอยมั่ง ตามที่ว่างริมถนนมั่ง แม้แต่ตามคูคลองและกลางถนนอย่างที่เราจะมา โดว่าเป็นนิสัยที่"เหี้ย" จังเลย (แปลว่าห่วย บวก เขย)

เพื่อนๆ เด็กยุคใหม่ต้องช่วยกันนะครับ เรามาช่วยกันสร้างนิสัยอย่างใหม่ที่เอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อมทั้งใกล้และไกลตัว ให้เหมือนกับเอาใจใส่ร่างกายของเราเองเลย พอพวกเราโตเป็นผู้ใหญ่ บ้านเมืองของเราจะได้นำอยู่และมีสันติสุขนะครับ

10. "เอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อมทั้งใกล้และไกลตัว ให้เหมือนกับร่างกายของเรา"

จากข้อความข้างบน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่ทิ้งถุงไอเสียบนถนน
- ข. เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม
- ค. ดูแลพิทักษ์ธรรมชาติ
- ง. ใช้ทรัพยากรเท่าที่ต้องการ

11. วิธีที่นักเรียนจะช่วยไม่ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่สกปรก

มีขยะมากเป็นอันดับ 3 ของโลก นักเรียนควรอย่างไร

- ก. ทิ้งขยะให้เป็นที่
- ข. ไม่ใช้ถุงพลาสติกในการบรรจุของ
- ค. ช่วยเผาขยะ
- ง. ไม่ทำลายธรรมชาติ

12. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไร

- ก. ชักชวนให้ร่วมกันรณรงค์รักษาความสะอาด
- ข. ชักชวนให้เอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม
- ค. ชักชวนให้ช่วยกันดูแลความสะอาดของบ้านเมือง
- ง. ชักชวนให้ทิ้งขยะให้เป็นที่

13. บทความนี้มีลักษณะเป็นแบบใดมากที่สุด

- ก. บอกเล่าเหตุการณ์
- ข. แสดงความรู้สึก
- ค. ตักเตือน
- ง. ชักชวน

14. ถ้าคนไทยจำนวน 1 ใน 10 ของประเทศ ชอบทิ้งขยะไม่เป็นที่ อะไรจะเกิดขึ้น
- สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
 - ประเทศไทยจะสกปรกที่สุดในโลก
 - คนไทยมีอากาศหายใจน้อยลง
 - ประเทศไทยเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค

ปัจจุบันคนไทยเราสูบบุหรี่กันประมาณ 11 ล้าน 4 แสนคน มีคนเลิกสูบบุหรี่ปีละกว่า 2 แสนคน หากแต่คนไม่เคยสูบบุหรี่เพิ่มจำนวนกว่าปีละ 7 แสนคน ผู้ที่เลิกสูบบุหรี่นั้นมักเป็นคนวัยกลางคนไปแล้ว ส่วนผู้ที่หันสูบบุหรี่ใหม่ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น(กลุ่มอายุ 15-19 ปี) และวัยเริ่มจะเป็นผู้ใหญ่ (กลุ่มอายุ 20-24 ปี)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการระบาคติวิทยาแห่งชาติสำรวจพบว่า อัตราการสูบบุหรี่ของเยาวชนกลุ่มอายุ 15-19 ปีและกลุ่มอายุ20-24 ปี มีอัตราสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มอายุอื่นอย่างชัดเจน จากข้อมูลล่าสุดพบว่า กลุ่มอายุ15-20 ปี สูบบุหรี่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12.2 ในปี 2534 ขณะนี้เยาวชนไทยอายุไม่ถึง 20 ปี สูบบุหรี่แล้วกว่า 750,000คน ส่วนผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 20-24 ปีนั้น อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 28.3 กลุ่มนี้มีจำนวนสูบบุหรี่ถึง 1 ล้าน 7 แสนคน

จากข้อมูลข้างต้นปัญหาเบื้องต้นขณะนี้คือ ทำอย่างไรจึงจะปกป้องเยาวชนในช่วงอายุ 15-24 ปี มิให้ลองสูบบุหรี่ และกระตุ้นให้เยาวชนที่เริ่มสูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่เสียที

15. จากบทความกลุ่มอายุใดมีอัตราการสูบบุหรี่ลดลง
- 15-19 ปี
 - 20-24 ปี
 - 25-29 ปี
 - 30 ปีขึ้นไป
16. อัตราการสูบบุหรี่ในของประเทศไทยจะเป็นอย่างไร
- เพิ่มขึ้น
 - กลุ่มเยาวชนเพิ่มขึ้น
 - ลดลง
 - ไม่อาจสรุปได้แน่นอน
17. จากบทความผู้เขียนต้องการอะไร
- ให้ข้อเท็จจริง
 - กระตุ้นเตือน
 - บอกเล่าธรรมดา
 - แสดงความรู้สึก

18. สาเหตุสำคัญของเรื่องกล่าวถึงอะไร
- ก. อัตราการสูบบุหรี่ของคนไทย
 - ข. เยาวชนมีอัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นทุกปี
 - ค. อัตราการเลิกและสูบบุหรี่ของคนไทย
 - ง. อัตราการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทย
19. การปกป้องไม่ให้กลุ่มเยาวชนลองสูบบุหรี่ควรทำอย่างไรจึงจะดีที่สุด
- ก. ให้ความรู้โทษการสูบบุหรี่
 - ข. กวดขันไม่ให้สูบบุหรี่อย่างจริงจัง
 - ค. กระตุ้นให้ทำกิจกรรมอื่นที่มีประโยชน์
 - ง. ไม่ให้มีการขายบุหรี่
20. สาเหตุที่ทำให้กลุ่มเยาวชนมีอัตราสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นน่าจะเป็นข้อใด
- ก. ความอยากเท่ห์
 - ข. เลียนแบบเพื่อน
 - ค. หาซื้อบุหรี่ได้ง่าย
 - ง. ความอยากลองสูบบุหรี่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ 2

1. ข	11. ก
2. ก	12. ค
3. ค	13. ง
4. ค	14. ข
5. ง	15. ง
6. ข	16. ข
7. ก	17. ก
8. ง	18. ค
9. ข	19. ก
10. ค	20. ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
แบบทดสอบโคลซ รุคที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
แบบทดสอบโคลง ชุดที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เติมคำหนึ่งคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์

โชคไม่ช่วย

“แก้ว ทำอะไรนะ” พี่ไก่อถามอย่างสงสัย เมื่อเห็นแก้วทำอะไรง่วนอยู่

“นี่ไงคะ ในโทรทัศน์เขาบอกมาให้ส่งฝากกล่องผงซักฟอกใส่ของส่งไป เรามีการจับรางวัล แก้วอาจเป็นเศรษฐีก็ได้นะ” แก้วอวด “โอ้เอ๊ย เปลืองเงินค่าแถมมึนเปล่า ๆ” พี่ไก่อทำปลงอนิจจัง ส่งหลายใบคงจะได้เข้าใบหนึ่ง” _____ ยังไม่เลิกล้มความตั้งใจแก้วตั้งหน้าตั้งตาเก็บสะสมเศษวัสดุต่าง ๆ _____ ฝากกล่องผงซักฟอกถูกบะหมี่สำเร็จ กระดาษห่อขนม ฯลฯ บรรดาที่โฆษณาในวิทยุและ _____ ให้ส่งไปชิงโชค เวลาคุณแม่ใช้ไปซื้อ _____ แก้วมักจะเลือกแต่ที่มีของแถม หรือส่ง _____ ได้ ของที่ซื้อเป็นของคุณแม่แต่ของแถม _____ เป็นของแก้ว แน่จนแก้วถือว่าเป็นค่าเหนื่อย

“ _____ เราเรามาเข้าหุ้นกันไหมคะ ” แก้ว _____ พี่ไก่อ

“นี่จะทำอะไรอีกล่ะจ๊ะ” พี่ไก่อ _____ สงสัยเห็นแก้วมีท่าลบลมคมใน

“ตอนนี้ฐานะการเงินของ _____ ยอบยับเต็มที่แล้วค่ะ พี่ไก่อช่วยซื้อบะหมี่รับประทาน _____ ขอของให้แก้ว แก้วจะส่งไปชิงโชค

“ _____ แก้ว พี่ไม่ชอบกินบะหมี่ แล้วก็ไม่ได้คิดด้วย _____ จะได้หรือเป็นผู้โชคดีอย่างเขาโฆษณา ”

ถึง _____ จะไม่ร่วมมือ แต่แก้วก็หาหุ้นส่วนในการชิงโชคคนได้

“พี่แก้วเห็นว่าน้องเล็กก็ชอบกินบะหมี่ _____ แก้ว แทนที่จะทิ้งของไปเฉย ๆ เราก็ _____ ชิงโชค เผื่ออย่างไรจะได้รางวัล เราจะได้ _____ รวยไงล่ะ “ แก้วทามทาบน้องเล็ก

“น้องเล็กก็เห็น _____ ค่ะว่าเราส่งของบะหมี่ไปชิงโชคได้แต่ _____ มีวิธีการเยอะแยะใส่ของแล้วใส่ตู้รับชิ้นส่วนตาม _____ น้องเล็กทำไม่ถูกหรอก” น้องเล็กทำท่าไม่แน่ใจ

“ไม่เป็นไรหรอก _____ มีหน้าที่ซื้อบะหมี่มากินแล้ว ที่แก้วจะ _____ คนจัดการส่งเอง ถ้าน้องเล็กซื้อมาแล้วกิน _____ ที่แก้ว ช่วยกินก็ได้ ถ้าได้รางวัลสร้อยทองคำสองเส้น _____ ก็แบ่งกันคนละเส้น

“ถ้าได้เส้น _____ ละคะจะทำอย่างไร” น้องเล็กยังมีปัญหา “ _____ ก็เอาไปขายเอาเงินมาแบ่งกัน _____ ละครึ่งนึงละ จนนับนี้ยังไม่มีแว่วว่า _____ กับน้องเล็กจะได้เป็นเจ้าของสร้อยคอ ที่ว่า _____ เลย ถึงกระนั้นกิจการชิงโชคของสองพี่น้อง ก็ยังดำเนินไป _____ เรื่อย ๆ ถ้าไม่เกิดเรื่องเข้าเสียก่อน

“ ไก่ แก้ว _____ ใครเปิดผงซึกฟอกหมดทุกกล่องเลย ละ แม่ _____ ตั้งหลายหน แล้วว่าให้ใช้ทีละ _____ ที่ซื้อมาหลาย ๆ กล่องนะ เพราะว่าแม่จะ _____ ไม่ต้องออกไปซื้อบ่อย ๆ”

“แก้วเองคะแก้วเปิด _____ ไปแลกรางวัล เขาให้รางวัลดี ๆ ทั้งนั้นเลย _____ แก้วอยากได้บ้านพร้อมที่ดิน รถยนต์ พัดลม ฯลฯ _____ อะไร ๆ อีกเยอะ เราจะได้ใช้ด้วยกันไง _____ “ แก้ว รับประทานอาหารเพื่อเอาความดีความชอบ

“อะไรนะ” คุณแม่ _____ งง ที่ไต่ก็เลยช่วยอธิบายกิจการ ต่าง ๆ ของ _____

“เอาอย่างนี้ดีกว่านะ” คุณแม่สรุป “แม่ว่าแก้วเข้าใจผิดแล้ว ถ้าเราอยากรวยจะมาหวัง ให้โชคช่วยอย่างนี้แม่ว่าไม่ถูกนะอยากได้อะไร ก็ต้องทำงานเก็บเงินไว้ซื้อเอาสิ อย่างบ้านหลังนี้ พ่อกับแม่ก็ช่วยกันทำงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยแบบทดสอบโคลง ชุดที่ 1 (โชคไม่ช่วย)

	คำเดิม	คำใกล้เคียง		คำเดิม	คำใกล้เคียง
1.	แก้ว		21.	ร้านค้า	
2.	อาทิ เช่น	เช่น	22.	น้องเล็ก	เล็ก
3.	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์ ทิว	23.	ไม่หมด	
4.	ของ	ผงซักฟอก	24.	เรา	
5.	ชิงโชค	จับรางวัล	25.	เดียว	หนึ่ง
6.	นั่น	นี้	26.	เรา	
7.	ที่ไก่อ	ไก่อ	27.	คน	
8.	ทาบทาม	ชักชวน หวานล่อม	28.	แก้ว	
9.	ชัก	รู้สึก	29.	นี้	นั่น
10.	แก้ว		30.	ได้	
11.	แล้ว		31.	น้องเล็ก	เล็ก
12.	ไม่เอา	ไม่เอาหรอก	32.	บอก	พูด สอน
13.	ว่า		33.	กล่อง	
14.	ที่ไก่อ	ไก่อ	34.	ได้	
15.	จน		35.	ฝากกล่อง	กล่อง
16.	เหมือน		36.	คะ	
17.	ส่ง		37.	แล้ว	
18.	รางวัล	ของ เงิน	38.	คะ	จะ ละ
19.	ทีวี	โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	39.	ทำท่า	ยัง เป็น
20.	เขา	มัน	40.	แก้ว	

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
แบบทดสอบโคลง ชุดที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ เรื่องการกิน

“กับข้าวโรงเรียนหมูนั่นกินไม่ลงเลย” ตูย์บ่น

“นั่นนะซี มีแกงส้มผักกะเจตทุกวันเลย” แก้วบ่นต่อ “วันก่อนนึกดีใจว่ามีกุนเชียง ที่ไหนได้มีแต่มันกุนเชียง”

“คุณพ่อบอกว่าค่าอาหารที่โรงเรียนแพง” เบี้ยกเสริม “แพงแล้วยังซ้ำ ๆ น่าเบื่ออย่างนี้สู้ให้เงินเรามาซื้อเอาเองดีกว่า”

“เอางี้ดีไหม” ปุยเสนอ “คุณแม่ปุยตำน้ำพริก _____ ปุยจะขอให้ตำให้แล้วแอบใส่ _____ มาแบ่งให้เพื่อน ๆ ทุกคนเห็นด้วย ตั้งแต่นั้นมา

ก็รับประทานข้าวคลุกน้ำพริกทุกวัน วันไหน _____ มีก้วยเตี่ยวซึ่งเคยเป็นของที่พวกเรา _____ ชอบกัน เราชักไม่พอใจขึ้นมา

ยัง _____ มีคนพิสดารเอาน้ำพริกคลุกกับก้วยเตี่ยว ความลับเรื่องน้ำพริก _____ ก็ตอนที่แอบที่ใส่น้ำพริกแตกใน _____ เพื่อนสมุด

ทุกเล่มรวมทั้งรายงานวิชาการงานพื้นฐานอาชีพเรื่องการตำน้ำพริก _____

แม้แต่ที่บ้าน

“เบ๊เอจจะตายไปเมื่อไร _____ บ้านเราจะเลิกมีน้ำพริกปลาทุ _____ ของหวานถั่วเขียวต้มน้ำตาล _____ ” แก้วบ่นกับพี่ไต่กับน้องเล็ก ความจริง

สองคน _____ ก็เบ๊เอจเหมือนกัน แต่พี่ไต่อุตส่าห์อธิบาย

“กิน _____ ไปเถอะน่า คุณแม่บอกตั้งหลายหนแล้วไม่ใช่หรือว่าอาหาร _____ ก็ได้ โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน เกลือแร่พร้อม เราอยู่ใน

_____ ต้องการอาหารสำหรับเสริมร่างกายเสริมสมองต้องรับประทาน _____ ”

“รู้แล้วว่า รับประทาน มาก ๆ ดี _____ แก้วก็ชอบกินข้าว น้ำพริกปลาทุ แต่บ่อย _____ เบ๊เอจ”

“ถึงเวลารับประทาน แก้วก็ก้มหน้าก้มตารับประทานจนเสร็จ _____ ไม่ได้ประท้วง

วันรุ่งขึ้นแก้วไปโรงเรียนตามเคย วันนี้ _____ รถติดจึงพอดีถึง
ป้ายใกล้โรงเรียนก็ _____ เวลาโรงเรียนเช้าแล้ว แก้ววิ่งกวดตุยซึ่ง
เดินลับตาเข้าโรงเรียนไป

"โหย" ดูซีแก้ว _____ คนใครเข้าไปแล้ว ผู้ที่ถูกแก้ว
เป็นเด็กหญิงอายุรุ่นราวคราวเดียวกับแก้ว แต่แก้วไม่รู้จัก _____ อยู่คน
ละโรงเรียน

"ขอโทษนะคะ ฉันไม่ได้ตั้งใจ เจ็บ _____ โหมนี่" แก้วตรงเข้าไป
ถาม เด็กหญิงคนนั้น _____ แต่ล้วงเข้าไปในยามเก่า ๆ แล้ว _____
หายใจอย่างโล่งอก

"ค่อยยังชั่วข้าวไม่หก _____ ว่าจะอดเสียแล้วเรา" แล้วหันมา
_____ กับแก้ว "ไม่เป็นไรหรอก"

เธอไม่ได้รับประทานอาหารโรงเรียน โหน _____ เธอเอาอะไรมา
แก้วอยากรู้ เด็กหญิงแปลกหน้าหยิบถุงพลาสติก _____ มาให้แก้วดู

"แค่นี้เธอ _____ เหนอ" แก้วดูทานอย่างตกใจ เมื่อเห็นข้าวแข็ง ๆ
_____ ปลาเค็มอยู่นิดหนึ่ง

"ก็ไม่อึดหรอก วันนี้โชคดีได้ปลาเค็ม _____ นิดหนึ่งด้วย"
แล้วเธอก็ดื่มน้ำตาม _____ ซิจะได้หนักท้อง"

"พูดอย่างนี้แปลว่าไม่ได้ _____ ทุกวัน" แก้วตกใจ
"บางวันก็ดื่มแต่น้ำ _____ มันอึด ๆ พอเล่นเพลีน ๆ มันก็ไม่หิว
หรอก"

" _____ โชคร้ายจัง ฉันนับถือความอดทนของเธอจริง ๆ
ของ _____ โดนกินซ้ำ ๆ ยังบ่นเลย"

"ฉันนับว่า _____ กว่าคนอื่น ๆ ได้ทุนเรียนชั้น ม. 1 แล้วส่วนเพื่อน ๆ
ไม่มีใครได้เรียนเลย ต้องทำงานหนักและอดกว่าฉันเสียอีก"

แก้วนั่งไปครู่แล้วควักน้ำพริกออกมาจากกระเป๋า "ฉันให้เธอ"

"ข้าวไม่เก็บไว้รับประทานเองหรือ"

"ไม่หรอก ฉันรับประทานอาหารโรงเรียน" แก้วพูดจบจึงถือ

เรื่องที่ใช้อ่านเพื่อวัดอัตราเร็วในการอ่านก่อนและหลังฝึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยแบบทดสอบโคลง ชุดที่ 2 (เรื่องการกิน)

คำเดิม	คำใกล้เคียง	คำเดิม	คำใกล้เคียง
1. เก่ง	อรั้อย	21. เพิ่ง	
2. กล่อง	กระเป๋าก กระจุก ฤง	22. ชุ่มช้ำม	
3. อาหารโรงเรียน	อาหาร	23. ชน	
4. เคย		24. เพราะ	
5. อุตสาหกรรม		25. มาก	
6. กระเป๋า	โต๊ะ	26. ไม่ตอบ	
7. แตก	เปิดเผย เผย	27. ถอน	
8. กระเป๋า	ฤง ย่าม ห่อ	28. นึก	
9. ด้วย		29. พุด	
10. เสียที		30. วันนี้	
11. นี้	นี้	31. ออก	
12. เข้า		32. อิ่ม	
13. แค้น	เหล่านี้ เหล่านั้น	33. มี	
14. ้วย	้วยเด็ก ้วยเติบโต ้วยเจริญเติบโต	34. มา	
15. มาก ๆ	เยอะ ๆ	35. เยอะ ๆ	เยอะ ๆ มาก ๆ
16. ความจริง		36. กิน	รับประทาน
17. ก็		37. ให้	
18. โดย		38. เหนอ	
19. ทำไม		39. แก้ว จัน	
20. จวน		40. โชคดี	

เปลือกไม้ทาสุภาพ

เมื่อโรงเรียนเล็ก โต๊ะโต๊ะจั่งกำลังต่างค์ 20 เซ็น ไปซื้อเปลือกไม้ คนขายยัง ตะโกนที่เดิมเหมือนตอนเช้า เมื่อโต๊ะโต๊ะจั่งส่งเงินให้ เขาดูเหรียญในมือ ยิ้มแป้น แล้วพูดว่า “หนูเป็นเด็กดี คุณพ่อคุณแม่คงดีใจ ร็อคก็เหมือนกัน” “ใครกัน ร็อคก็” คนขายเปลือกไม้ถามโต๊ะโต๊ะจั่ง “หมาที่บ้านคะ” คนขายเปลือกไม้ชะงัก ทำท่าคิดนิดหนึ่งแล้วบอกว่า “หมาเหรอ..... ใช้ได้เหมือนกัน เพราะถ้ามันขม มันจะทำท่าว่าไม่ชอบ แสดงว่ามันไม่สบาย” แล้วยื่นเปลือกไม้ขนาดกว้าง 3 เซนติเมตร ยาว 15 เซนติเมตร ให้และบอกโต๊ะโต๊ะจั่งว่า

“ นี่นะหนู ตอนเช้า ถ้ากัดดูแล้วขม แปลว่าไม่สบาย แต่ถ้าไม่ขม แปลว่าสบายดี”

เมื่อถึงบ้าน โต๊ะโต๊ะจั่งรีบกัดเปลือกไม้ดูเป็นคนแรก มันทั้งแห้งและกระด้าง แต่ไม่มีรสขมเลย

“ ไชโย หนูสบายดี “ แม่ได้ยื่นก้นหัวเราะ และพูดว่า

“ ก็สบายดีนะซีจ๊ะ ทำไมเหรอ”

โต๊ะโต๊ะจั่งอธิบายเรื่องเปลือกไม้ให้แม่ฟัง แม่ก็ลองกัดดูบ้าง แล้วบอกว่า “ ไม่ขมเหรอก”

“ จังแม่ก็สบายดีซีจ๊ะ “

ว่าแล้ว โต๊ะโต๊ะจั่งก็ไปหาร็อคก็ ยื่นเปลือกไม้ไปที่ปากของมันร็อคก็ดม ๆ แล้วเลียเปลือกไม้เล่น โต๊ะโต๊ะจั่งจึงบอกว่า “ต้องกัดสิ กัดแล้วจะได้รู้ว่าสบายดีหรือเปล่า “

แต่ร็อคก็ไม่ยอมกัด โต๊ะโต๊ะจั่งจึงยื่นเปลือกไม้เข้าไปใกล้ปากของร็อคก็ อึก ร็อคก็จำใจกัดเปลือกไม้หน่อยหนึ่ง แล้วดมดูอีกนิด แต่ไม่ได้ทำท่าไม่ชอบ ได้แต่ อ้าปากหา

“ ไชโย ! ร็อคก็สบายดี”

เข้าวันรุ่งขึ้น แม่ให้สตางค์โต๊ะโต๊ะจ้งไปโรงเรียน 20 เซ็น โต๊ะโต๊ะจ้งรีบไปหาคุณครูใหญ่และยื่นเปลือกไม้ให้ ตอนแรกคุณครูใหญ่มองดูเปลือกไม้อย่างงง ๆ เพราะไม่รู้ว่าเป็นอะไร แต่พอโต๊ะโต๊ะจ้งยื่นสตางค์ 20 เซ็น ที่กำไว้แน่นให้คุณครูใหญ่ ก็ยื่นออกมา

“กั๊ดคูชีคะ ถ้าชม ก็แปลว่าไม่สบาย”

คุณครูใหญ่กั๊ดเปลือกไม้ แล้วหยิบมาพินิจพิจารณา

“ชมหรือคะ” โต๊ะโต๊ะจ้งถามอย่างเป็นห่วง ขณะจ้องมองดูหน้าคุณครูใหญ่

“เปล่านั้น ไม่ชมเลย” คุณครูใหญ่ยื่นเปลือกไม้ให้โต๊ะโต๊ะจ้ง

“ครูสบายดี ชอบใจมาก”

วันนั้น โต๊ะโต๊ะจ้งเอาเปลือกไม้ไปให้ทุกคนในโรงเรียนกั๊ดดู ทุกคนสบายดี ไม่มีใครบอกว่าชมเลย แสดงว่าเด็กนักเรียนทุกคน ที่โรงเรียนโหมเอมีสุขภาพแข็งแรงดี โต๊ะโต๊ะจ้งจึงดีใจมาก

เด็ก ๆ ไปรายงานคุณครูใหญ่ว่า เขาสบายดี และคุณครูใหญ่ก็จะตอบทุกคนว่า “จ้งนเหรอด ดีแล้ว”

ความจริงแล้ว คุณครูใหญ่ก็คงรู้ว่า เปลือกไม้นั้นไม่มีรสชม ไม่ว่าใครจะเป็นคนกั๊ด เพราะคุณครูใหญ่เกิดเติบโตมาในสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ เช่น ภูเขา ยารุนะ ที่มองเห็นจากตัวบ้าน และลำธาร จึงรู้จักต้นไม้ใบไม้ต่าง ๆ ดี แต่คุณครูใหญ่ก็รู้สึกดีใจที่เห็นโต๊ะโต๊ะจ้งมีท่าทางสบายใจเมื่อรู้ว่าเพื่อน ๆ ทุกคนสบายดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อย่ากระโดดลงไป

ระหว่างทางกลับโรงเรียน ไต่เต๊ะจ้งมองเห็นของเล่นสิ่งใหม่อยู่ริมถนน เป็นกองทรายกองใหญ่ เธอนึกดีใจว่า “ไม่ใช่ชายทะเลสักหน่อย แต่กลับมีกองทราย ยิ่งกับฉันไปแน่ะ”

ไต่เต๊ะจ้งกระโดดขึ้นสูงให้มีแรงส่งตัวไปข้างหน้าแล้วออกวิ่งสุดฝีเท้า และทิ้งตัวลงบนกองทรายนั้น แต่มันกลับไม่ใช่ทราย กลายเป็นปูนสีเทาละ ๆ และเหนียวเหนอะ

มีเสียงดัง”ฉลุป” แล้วไต่เต๊ะจ้งก็จมอยู่ในกองละ ๆ และเหนียวเหนอะนั้น ถึงหน้าอก เหมือนกับเป็นรูปปั้น บนหลังของเธอมีกระเป๋าสะพาย ในมือมีถุงใส่รองเท้า

ไต่เต๊ะจ้งอยากออกมาให้พ้นเจ้ากองนั้น แต่พอขยับขาก็รู้สึกสิ้นจรรยาเท้า เกือบจะหลุดออกจากเท้า ถ้าไม่ระวังให้ดี เธออาจจมลงไปโน้นหมดทั้งตัว ไต่เต๊ะจ้งต้องยืนอยู่อย่างนั้น มือซ้ายถือถุงใส่รองเท้าซึ่งจมอยู่ในกองละ ๆ เหนียว ๆ เมื่อมีคนที่ไม่รู้จักเดินผ่านมาไต่เต๊ะจ้งพยายามเรียกเบา ๆ ว่า

“คุณน้าคะ.....”

แต่ทุกคนกลับคิดว่าเธอกำลังเล่นสนุก จึงยิ้มให้และเดินผ่านไป

พอเริ่มพลบค่ำ แม่ซึ่งออกมาตามด้วยความเป็นห่วง ก็ต้องตกใจ เพราะเห็นไต่เต๊ะจ้งโผล่ศีรษะออกมาจากกองปูนเปียก ๆ แม่ไปหาไม้อันหนึ่งมาให้ไต่เต๊ะจ้งจับไว้ และดึงตัวเธอออกมาจากกองปูน เพราะถ้าใช้มืออุด เท้าของแม่ก็จะจมลงไป ในกองนั้นด้วย

แม่พูดกับไต่เต๊ะจ้งซึ่งเปื้อนปูนสีเทาเกือบทั้งตัวว่า

แม่บอกตั้งแต่คราวนั้นแล้วไงว่า ถ้าเห็นอะไรที่น่าสนุกอย่าเพิ่งกระโดดเข้าไป ให้เข้าไปดูใกล้ ๆ เสียก่อนว่าเป็นอะไรแน่ “

“คราวนั้น” ของแม่ หมายถึงตอนพักกลางวันวันหนึ่งที่โต๊ะโต๊ะจ้งเดินไปทาง
หลังห้องประชุม แล้วเห็นกระดาษหนังสือพิมพ์วางอยู่กลางทางเดินแคบ ๆ เธอนึกสนุก
ขึ้นมา จึงถอยหลังมานิดหนึ่ง แล้วกระโดดสุดแรงเข้าไปหาอย่างที่เคยทำเสมอ
เธอกระโดดลงกลางแผ่นกระดาษหนังสือพิมพ์พอดี แต่ที่โต๊ะโต๊ะจ้งกระโดด
ลงไปนั้นคือช่องดูดลิ้ม ซึ่งเธอเคยทำกระเป๋าสดางค์หล่นลงไปนั่นเอง ภารโรงคงต้อง
ไปรู้ที่ไหนสักแห่งหนึ่ง จึงใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ปิดไว้หลังจากที่เปิดฝาคอนกรีต
ออกแล้ว เพราะไม่อยากให้กลิ่นโชยออกมารบกวน แต่เธอก็ได้อาบน้ำชำระร่างกาย
จนสะอาดเหมือนเดิมในที่สุด

“หนูไม่กระโดดแล้วค่ะ “ โต๊ะโต๊ะจ้งสัญญา ทำตัวแข็งเหมือนผนังบ้าน

แม่รู้สึกโล่งอก แต่พอฟังประโยคต่อมา ก็ชักรู้สึกว้าวุ่นใจไม่ได้

“หนูจะไม่กระโดดลงไปบนกระดาษหนังสือพิมพ์แล้วก็กองทรายอีกเด็ดขาด”

แม่รู้ว่า เธอหมายความว่า ถ้าเป็นของอย่างอื่น จะต้องกระโดดเข้าใส่แน่ ๆ

วันเริ่มสั้นลงเรื่อย ๆ ทำให้มืดเร็ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค : แบบฝึกอ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ตอนที่หนึ่ง)

พบเธออย่างไร

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเด็ก 3 คน ชื่อ แครี่ ชาร์ลส และพอล แครี่ อายุเท่าๆกับคุณ ชาร์ลสอายุน้อยกว่าหน่อยหนึ่ง ส่วนพอลอายุเพียง 6 ขวบ

เด็กๆถูกส่งไปอยู่กับป้าที่มณฑลเบ็ดฟอร์ดเชอร์ในฤดูร้อน ปีหนึ่ง ป้าแก่แล้ว อาศัยอยู่ในบ้านทรงสี่เหลี่ยมเก่าๆ---ในสวน ซึ่งไม่มีดอกไม้เลย มีสนาม พุ่มไม้ ต้นสนซีดาร์ แต่ไม่มีดอกไม้ ซึ่งทำให้สวนนี้ดูเศร้าหมอง

เด็กๆไม่เป็นกันเองกับบ้านหลังนี้ ซึ่งมีห้องโถงหน้าบ้าน ใหญ่โตและบันไดกว้าง ไม่เป็นกันเองกับสาวใช้อายุมากที่แสน เข้มงวด และไม่เป็นกันเองกับป้าด้วย เพราะนัยน์ตาสีฟ้าของป้า มีขอบสีชมพูๆ ป้ายิ้มยากจริงๆ

แต่เด็กๆชอบสวนและแม่น้ำซึ่งไหลผ่านสวน ตลอดจนชนบท ถัดไป ซึ่งมีรั้วต้นไม้รุงรังและหญ้าหอมขึ้นเต็มทุ่งหญ้า

ทั้งสามจึงออกไปนอกบ้านตลอดวัน

เด็ก ๆ เล่นกันในยุงข้าว ใกล้แม่น้ำ ตามถนนหนทาง และบนเนินเขา ความจริงทั้งสามคนเป็นผู้มาอาศัยและเป็นเด็กดี จึงไม่เคยกินอาหารผิดเวลาเลย

วันหนึ่งสว่างพ้นเข้าสู่อีกวัน ทุกวันคล้ายกันหมด---จนถึงวันที่คุณไพรัชซื้อเก้าอี้เพลง เรื่องนี้จึงเริ่มต้น ณ เวลานั้น---

คุณทุกคนคงเคยรู้จักผู้หญิงที่คล้ายๆกับคุณไพรัชมาแล้ว เธอสวมเสื้อโค้ทและกระโปรงสีเทา คอผอมยาวพันผ้าไหมลายลูกน้ำ จากห้างลิเบอร์ตี จมูกแหลมเปียบ มือสีชมพูสะอาดมาก เวลาที่เธอไปเยี่ยมคนป่วยและไปสอนเปียโน จะขี่จักรยานคันสูงที่มีตะกร้าติดอยู่ด้านหลัง

นางสาวไพรัชผู้นี้อยู่ในบ้านเล็กๆเป็นระเบียบเรียบร้อย บ้าน
นี้อยู่ในตรอกปลายสวน เด็กๆจำเธอได้ และกล่าวทักทายเธอเสมอ
ว่า

‘สวัสดีครับ’---‘สวัสดีค่ะ’

ในหมู่บ้านนี้ ไม่มีใครมีบุคลิกลักษณะเป็นสุภาพสตรีเหมือน
นางสาวไพรัชคนนี้เลย

ที่นี่ อยู่มาวันหนึ่ง เด็กๆตกลงกันว่าจะไปเก็บเห็ดก่อนกิน-
อาหารเช้า จึงรีบตื่นตั้งแต่ยามที่คำคืนยังไม่จางหายไปจากบ้านซึ่ง
คนอื่นคงหลับอยู่ ทั้งสามเดินย่องไปต่างๆที่สวมถุงเท้ายาว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แกรี่	อ่านว่า	แก - รี่
ชาร์ลส	อ่านว่า	ชาร์ลส
พอล	อ่านว่า	พอล
มณฑล	อ่านว่า	มน - ทน
ชีดาร์	อ่านว่า	ชี - ด้า
เบ็คฟอร์ดเซอร์	อ่านว่า	เบ็ค - ฟอด - เซอ
เพลง	อ่านว่า	เพลง
คุณไพรัช	อ่านว่า	คุณ - ไพรัช
เสือโค้ท	อ่านว่า	เสือ - โค้ด
บุคลิก	อ่านว่า	บุก - คะ - ลิก
นัยน์ตา	อ่านว่า	นัย - ตา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ

1. ในตอนที่อ่านมีตัวละครกี่คน ใครบ้าง
2. แครี่ ชาร์ลส และพอด มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอย่างไร
3. แครี่อายุเท่ากับ คุณ คุณในที่นี้หมายถึงใคร
4. ทำไมเด็กทั้งสามคนจึงย้ายมาอยู่ที่มณฑลเบ็คฟอร์ดเชอร์
5. ทำไมเด็ก ๆ ไม่รู้สึก ! เป็นกันเองกับบ้านของคุณบ้าง
6. ฉากตอนที่อ่าน นักเรียนคิดว่า คุณไพร์ชมินิสัยอย่างไร เพราะเหตุใด
7. จงสรุปเรื่องที่อ่านสั้น ๆ

ให้นักเรียนเขียนคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

จ ี _ ร _ _ น	นั _ _ _ _ ำ
ค _ _ ก ี _ _	จ ี _ ี _ _
ห ลั บ _ ห ล	ห้ _ ง โ _ ง
ม ค _ ลี _	เป็ _ โ _

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

ถนน	อ่านว่า	_____
ชนบท	อ่านว่า	_____
กระซิบ	อ่านว่า	_____
ระเบียน	อ่านว่า	_____
ตรอก	อ่านว่า	_____
หลับไหล	อ่านว่า	_____

เมื่อออกไปนอกบ้านแล้ว สนวนยังเจ็บมากและชุ่มไปด้วย น้ำค้าง ร่องเท้าของเด็กๆ ที่รอยสีด้าไว้บนพื้นหญ้าสีเขียวชุ่ม ทั้งสาม พุดกันด้วยเสียงกระซิบ เพราะขณะนั้นดูเหมือนว่าทั้งโลกยังหลับไหล ยกเว้นแต่นกเท่านั้นที่เริ่มตื่น

ทันใดนั้น พอลก็หยุดยืนนิ่ง จ้องลงไปทางสนามซึ่งโค้งต่ำ ลงไปสู่แถวต้นสนซีดาร์สีดำๆ

“อะไรวะ”

เด็กอีก 2 คนพลอยหยุดกึก เขม่นมอง

“ขยับได้ด้วย ไปดูกันซิ” พอลชวน

แคร์ริชยาว จึงวิ่งต้อไปก่อน เธอเหลียวมาบอกว่า

“คนนะ”

แล้วเธอก็วิ่งให้ช้าลง รอให้น้องๆ วิ่งตามจนทัน เสียงของเธอ แผ่วเบาด้วยความประหลาดใจ

จริงด้วย---มีผู้หญิงนั่งอยู่บนพื้นดินชุ่มน้ำค้างใต้ต้นสนซีดาร์ เลื้อยไต่และกระโปรงของเธอมีรอยฉีกขาดยับยู่ยี่ เส้นผมห้อยลงมา เป็นกระจุกเล็กๆ

แคร์ริชวิ่งไปหา พอลจ้องอุทานว่า

“โธ! คุณไฟร์ชนั่นเอง เป็นอะไรไปคะ เจ็บหรือเปล่า”

คุณไฟร์ชมองตอบด้วยสายตาหวาดกลัว แล้วรีบหลบตา

“ข้อเท้าอะ” เธอพึมพำ

แคร์ริชก้มลงคุกเข่าบนพื้นหญ้าขึ้นๆ เป็นความจริงที่ข้อเท้า ของคุณไฟร์ชผิดรูปไปมาก

“โธ! คุณไฟร์ชคงเจ็บแย่” แคร์ริชพุดพลงน้ำตาคลอ

“จะ เจ็บมาก” คุณไฟร์ชพุด

“ชาร์ลส์ วิ่งกลับบ้านไปบอกให้เขาโทรศัพท์ตามหมอเร็ว”

แคร์ริชส่ง

ใบหน้าของคุณไพร์ชเปลี่ยนไป ดวงตาเบิกกว้างด้วยความ-
ตระหนก

“อย่าจะ---อย่า” เธอตะกุกตะกัก ยึดแขนแคร์รี่ไว้ “อย่า---
อย่าทำยั้งนั้นนะ ช่วยพยุงฉันกลับบ้านก็พอ”

เด็กทั้งสามมองดูเธอแต่ไม่แสดงความแปลกใจ แม้จะนึกไม่-
ถึงว่าคุณไพร์ชออกมาทำอะไรในสวนของป่าตั้งแต่เช้าตรู่เช่นนี้

“ช่วยพยุงฉันกลับบ้านหน่อย” คุณไพร์ชพูดซ้ำ “ให้ฉัน
โอบบ่าเธอไว้ข้างหนึ่งก็ได้---” เธอมองหน้าแคร์รี่ “อีกข้างโอบบ่า
น้องชายเธอ ฉันอาจจะเขยกไปก็ได้”

พอลมองจ้องขณะที่แคร์รี่และชาร์ลส์เอียงบ่าเข้าหาคุณไพร์ช
แล้วเขาก็ถอนใจยาว

“ฉันผมถือไอ้นี้ก็แล้วกัน” เขาพูดอย่างใจดี หยิบไม้กวาด
สำหรับกวาดใบไม้ในสวนขึ้น

“เราไม่ต้องใช้สีกหน้อย วางพิงตันไม้ไว้ก็ได้” แคร์รี่เอ็ด

“นี่ไม้กวาดของคุณไพร์ชนะ”

“หมายความว่ายังไง---ของคุณไพร์ช นี่มันไม้กวาดสำหรับ
ใช้กวาดใบไม้ธรรมดาต่างหาก”

พอลทำสีหน้าขุ่นเคือง

“บอกว่าไม่ใช่ของเรา ของคุณไพร์ชต่างหาก คุณไพร์ช
ชีไม้กวาด ก็เลยหล่นลงมา”

แคร์รี่กับชาร์ลส์ยืนขึ้นจ้องพอล ทั้งสองหน้าแดงเพราะก้มหน้า
“ชีอะไรนะ”

“ก็ชีไม้กวาดนะสิ ชีใหม่ครับ คุณไพร์ช”

ใบหน้าของคุณไพร์ชยิ่งซีดลงอีก เธอมองเด็ก ๆ ทีละคน
อ้าปากแล้วหุบปาก รวากับคิดไม่ออกว่าจะพูดอะไรดี

“ตอนนี้คุณไพร์ชชีเก่งแล้วนี่ครับ ตอนแรกยังไม่เก่ง” พอล
ให้กำลังใจ

คุณไพรัชเริ่มต้นร้องไห้ เธอดึงผ้าเช็ดหน้าออกปิดหน้า แล้วพูดว่า

“โฮ่เอ๋ย! โฮ่! ฉันว่าใครต่อใครต้องรู้กันหมด”

แคร์โอบรอบคอบคุณไพรัช ตามแบบที่เรามักจะกอดคนร้องไห้

“ไม่เป็นไรหรอกค่ะ คุณไพรัช ไม่มีใครรู้หรอก ไม่มีใครสักคนรู้ พอเลิกไม่เคยเล่าให้พวกหนูฟัง ไม่เป็นไรนะคะ หนูว่าคนที่ชี้ไม้กวาดได้นี้เก่งจริงๆ”

“ขี้ยากจัง” คุณไพรัชสั่งน้ำมูก

เด็ก ๆ ช่วยกันพยุงให้คุณไพรัชยืนขึ้น แคร์รู้สึกงงและตื่นเต้น

มาก แต่เธอไม่อยากจะถามต่อไปอีก

ทั้งสามช่วยพยุงคุณไพรัชให้เดินช้า ๆ ไปในสวน เพราะเธอปวดข้อเท้า---เดินตามทางเดินไปสู่บ้านของคุณไพรัช

ดวงอาทิตย์ส่องแสงระยิบระยับผ่านรั้วต้นไม้ เปลี่ยนฝุ่นละอองตามทางเดินให้เป็นสีทองจางๆ แคร์กับชาร์ลสรวักตัวทุกฝีก้าว คุณไพรัชเดินงอแงไปตรงกลาง เสื้อผ้าของเธอสะบัดไปมาเหมือนนกสีเทาปีกหักตัวใหญ่

พอเดินถือนไม้กวาดตามไปข้างหลัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชรรดา	อ่านว่า	ท่า - มะ - ดา
วังตื้อ	อ่านว่า	วัง - ตื้อ
หยุดก๊ก	อ่านว่า	หยุด - ก๊ก
เขม้น	อ่านว่า	ชะ - เขม้น
ยูยี่	อ่านว่า	ยู - ยี่
น้ำตาคลอ	อ่านว่า	น้ำ - ตา - คลอ
ความตระหนก	อ่านว่า	ความ - ตระ - หนก
งอกแงก	อ่านว่า	งอก - แงก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ

1. เหตุการณ์ใดที่ทำให้เด็กทั้งสามคนพบคุณไพรัช
2. ใครนั่งอยู่ใต้ต้นสนซีดาร์
3. เหตุใดทำให้พอลบอกแคร์ และชาร์ลว่าไม้กวาดที่หล่นอยู่นั้นเป็นของคุณไพรัช
4. ทำไมคุณไพรัชจึงร้องไห้
5. ทำไมคุณไพรัชจึงซื้อเก้าอี้เพลง
6. นักเรียนคิดว่าคุณไพรัชคือใคร
7. จงสรุปเรื่องที่คุณอ่านสั้น ๆ

ให้นักเรียนเขียนคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

_ะ ยี _ ร _ ย้ บ ค _ ฤ _ ตะ กั _
 ไม้ ก _ า _ ยี่ ย
 ค _ _ ห _ ก ด _ อ _ ง

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เจ้าครู อ่านว่า _____
 ขยก อ่านว่า _____
 หวาดกลัว อ่านว่า _____
 โทรศัพท์ อ่านว่า _____
 ซักถาม อ่านว่า _____
 ชุ่นเคื่อง อ่านว่า _____
 ซีด อ่านว่า _____

๒

เรื่องเกี่ยวกับเธอ

ตามทางกลับบ้าน แครีกับชาร์ลส์เล่นงานพอลกันใหญ่

“ทำไมพอลไม่บอกพี่ว่าเห็นคุณไพร์ซ์ซีไม้กวาด”

“ผมไม่รู้นี่”

“แต่พอลน่าจะบอกพี่นะ พี่ก็อยากดูเหมือนกัน พอลเห็นแก่ตัวมาก”

พอลไม่ตอบ

“พอลเห็นเธอเมื่อไหร่”

“ตอนกลางคืน”

พอลทำท่าดี้อ เหมือนจวนร้องให้เต็มแก่ คุณไพร์ซ์ผ่านไปเร็วปรือทุกครั้ง เธอหายวับไปก่อนที่เขาจะมีเวลาเรียกให้ใครดู ถึงแม้จะเรียก พี่ๆ ก็คงพูดว่า

‘อย่าโง่ไปเลยนะ พอล’

นอกจากนั้น เรื่องนี้เป็นความลับแสนสนุกในแต่ละคืนของพอลจริงๆ เติงของพอลอยู่ซิดหน้าต่าง เมื่อดวงจันทร์เต็มดวง

ก็จะส่องแสงลงมาปลุกเขาบนหมอน พอชอบความตื่นตื่นที่ได้นอนบนเตียง นัยน์ตาจึงดูท้องฟ้าสีซีดเลยไปจากเงาสีดำหยึกหยักของต้นสนซีดาร์

บางคืนพอไม่ตื่น บางคืนตื่น แต่ไม่เห็นเธอผ่านมา เขาเห็นเธอบ่อยพอใช้ เห็นเธอขี่ไม้กวาดได้เก่งขึ้นนิดหน่อยทุกครั้ง ตอนแรกเธอสายไปสายมาบนไม้กวาด บางทีตัวก็เอียงกะเท่เว่ เขาเคยสงสัยว่าทำไมเธอไม่กางสองข้างขึ้นขี่ไม้กวาดให้ดีๆ ก็ไม่รู้

เธอใช้มือหนึ่งกำด้ามไม้กวาด อีกมือพยายามจับหมวกไว้เท่าในรองเท้ายาวๆ คู่ นั้น ทาบกับท้องฟ้าสว่างด้วยแสงจันทร์ดูพิกลแท้ๆ มืออยู่หนหนึ่งที่เธอพลัดตก---ไม้กวาดค่อยๆ ลอยลงมาช้าๆ เหมือนร่มโดนลมพัดเอ้าข้างในออกข้างนอก คุณไพรัชยึดปลายด้ามพอลจ้องดูเธอด้วยความกระวนกระวายจนเธอลอยลงไปถึงพื้นดินเป็นอันว่าหนนั้นเธอลงดินได้โดยสวัสดิภาพ

ที่เขาไม่เล่า เหตุหนึ่งก็เพราะเขาอยากภูมิใจในตัวคุณไพรัชเสียคนเดียว เขาไม่อยากจะให้พี่ๆ เห็นจนกว่าเธอจะเก่งจริง อาจจะรอให้เธอขี่ไม้กวาดเล่นกล และทำหน้าที่ตามั่นใจแทนที่จะกลัวมืออยู่อีกหนหนึ่งซึ่งพอเห็นเธอขู่มือสองข้างขึ้นในอากาศพร้อมกันพอลเกือบจะปรบมือให้ เขารู้ว่ายกมือสองข้างอย่างนั้นยาก---แม้จะเป็นเวลาที่จักรยานก็ยังนับว่ายาก

“คือยังงั้นะพอล” แครีบ่น “พอลเห็นแก่ตัวมากจริงๆ คุณไพรัชเจ็บข้อเท้าเสียแล้ว คงขี่ไม้กวาดลอยไปไหนมาไหนไม่ได้อีกนานเป็นปีเชียวละ พี่ชาร์ลส์กับพี่ก็เลยไม่มีโอกาสได้เห็นเธอบนท้องฟ้าอีก”

เวลาต่อมา ขณะที่เด็กทั้งสองกำลังกินอาหารกลางวันอยู่ในห้องอาหารรูปร่างสูงและมีดี อยู่ๆ บ้าบิทรชก็พูดให้ทั้งสองสะดุ้งโหยง ว่า

“สงสารคุณไพรัชจัง!”

เด็กทั้งสามเงยหน้ามองป้า นึกว่าป้าคงอ่านความคิดลึกลับ
ออกเสียแล้ว จึงโล่งใจเมื่อป้าพูดต่อไปว่า

“เขารู้กันว่าเธอตกจักรยาน เลยข้อเท้าแพลง น่าสงสาร
คงเจ็บมากสินะ ป้าต้องส่งลูกพี่ไปให้สักหน่อยละ”

พอลนั่งถือช้อนค้ำห่างปากอยู่ครึ่งทาง เหลือบมองชาร์ลส์
กับแคร์รี่

แคร์รี่กระแอม พูดว่า

“ป้าปีทริชคะ ให้พวกหนูเอาลูกพี่ไปให้คุณไพรัชได้ไหมคะ”

“ใจดีจริงหนูแคร์รี่ ได้สิ หลานก็รู้อยู่แล้วว่าบ้านของเธออยู่ที่ไหน”

พอลทำท่าเหมือนจะพูดปรี้อออกมา แต่ถูกชาร์ลส์เตะขาที่
ใต้โต๊ะ พอลจึงจำต้องกลืนขนมข้าวหนึ่งกับนมสดใส่น้ำตาลเป็นคำ-
สุดท้ายด้วยความเสียดาย

“ครับป้า เราทราบครับว่าเธออยู่ที่ไหน”

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เร็วปรือ	อ่านว่า	เร็ว - ปรือ
กะเท่เร่	อ่านว่า	กะ - เท่ - เร่
สะคุ้งโหยง	อ่านว่า	สะ - คุ้ง - โหยง
แอ๊กเนส	อ่านว่า	แอ๊ก - เนส
ขนมปังสโคนส์	อ่านว่า	กะ - นนม - ปัง - สะ - โคน
หยิก - หยัก	อ่านว่า	หยิก - หยัก
ลูกพีช	อ่านว่า	ลูก - พีช
ขวั๊กไขว่	อ่านว่า	ขวั๊ก - ไขว่
เขลตี้ลูกควินซ์	อ่านว่า	เขน - ตี้ - ลูก - ควิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ

1. พอลถูกเล่นงานเรื่องอะไร
2. พอลรู้สึกอย่างไรกับการเห็นคุณไพรัชชี้ไม้กวาดตอนกลางคืน
3. นักเรียนคิดว่าเด็กทั้งสามคนมีจุดประสงค์ใดในการนำลูกพีชไปให้คุณไพรัช
4. “อย่าโง่ไปเลยนะ พอล”
 - 4.1 ใครพูดประโยคนี้
 - 4.2 ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายใด จึงพูดประโยคดังกล่าว
 - 4.3 เรื่องโง่คือ เรื่องใด
5. “ประตูหน้าบ้านเรียบร้อย สองฟากทางเดินเล็ก ๆ มีต้นดอกไม้ มีม่านหน้าต่างผ้าฝ้ายลายทางเล็ก ๆ

ข้อความดังกล่าวบรรยายบ้านใคร
6. จงสรุปเรื่องที่อ่านสั้น ๆ

ให้นักเรียนเขียนคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ส _ _ ร ค์	ฎ ม ไ _
_ าก _ ศ	ห _ บ ห ย ก
_ นุ _	_ ระ _ น ก _ ะ _ ำ _
ส _ คื _	ส _ _ าร

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

บริสุทธิ์	อ่านว่า	_____
เก้าอี้นุ่ม	อ่านว่า	_____
สองฟาก	อ่านว่า	_____
พิกล	อ่านว่า	_____
ปรบมือ	อ่านว่า	_____
ลี้ลับ	อ่านว่า	_____

10

ลาก่อน

ขณะที่เด็ก ๆ กำลังยืนอยู่บนพื้นหญ้าข้างทางเดิน แครี่ก็พูดว่า
 “คนส่งนมอาจจะมาซัก เรามีเวลาวิ่งไปบอกลาคุณไฟร์ชนะ”
 “อยู่โยงคนหนึ่ง จะได้เฝ้ากระเป๋าล่วงแล้วคอยดูรถส่งนมด้วย
 พี่แครี่ไปกับพอลนะ”
 “ตกลง” แครี่พูด หลังจากวีรฉัตรหนึ่ง “ชาร์ลส์นั่งรถส่งนม
 ไปบ้านคุณไฟร์ชเลยก็ได้”

คุณไฟร์ชกำลังอยู่ในสวนหน้าบ้าน เธอทำหน้าที่แปลกใจเมื่อ
 เห็นแครี่กับพอลสวมเสื้อโค้ทและหมวก เธอวางรถเข็นกระถาง-
 ดันไม้เล็กๆ ยืนรอระหว่างคานเข็นสองข้าง แครี่วิ่งไปหา

“คุณไฟร์ชคะ เราจะไปแล้วละค่ะ” เธอพูด

“ไปไหน” คุณไฟร์ชถาม สีหน้าเหน็ดเหนื่อยและค่อนข้าง
 ซีดเซียว ยกเว้นยังมีรอยเกรียมแดดบนจมูกผอมยาว

“กลับบ้านที่กรุงลอนดอนค่ะ”

“ตายจริง!” คุณไพรัชพูด ดูท่าทางเป็นทุกข์ ถอดถุงมืออย่าง
สำหรับทำสวนออก

“เรื่องเตี้ยง แล้วก็เรื่องน้ำ ทุกอย่างเลยคะ พวกหนูเลยจะถูก
ส่งกลับไปทีอื่น แต่เรารักษาคำมั่นสัญญาณะคะ เราไม่ปริปาก
เรื่องคุณไพรัชเลยคะ”

“ตายละ!” คุณไพรัชอุทานอีก นั่งลงที่ริมรถเข็น

พอลเริ่มต้นเก็บดอกไม้ให้ยาวๆจากกองใบไม้ ท่าทางสงบมาก

“พวกหนูก็เลยจะมาลาคะ” แครี่พูดต่อไป

“ตายจริง!” คุณไพรัชอุทานเป็นคำรบสาม “ฉันรู้สึกว่าจะต้อง
ดำเนินตัวเองอย่างแรง เราไม่ควรไปเกาะโน่นเลย แต่ว่า---” เธอ
พูดต่อไป “คือฉันนึกว่าถ้าเรามีวันหยุดเจียบๆสบายๆสักวัน แล้ว
ได้สูดอากาศทะเลละก็---” เธอกลั้นใจ

“ดูสิครับ กุหลาบพันธุ์กะหล่ำสีชมพู” พอลพูดแทรกขึ้นมา
แครี่ก้มลงดูดอกกุหลาบขนาดยักษ์ของคุณไพรัชที่วางอยู่กับ
กองใบไม้

“โอ้โฮ! คุณไพรัชคะ---” แครี่อุทานพลางจ้องดอกกุหลาบ
ขนาดยักษ์

กุหลาบสีชมพูดอกนั้นคงหนักหลายปอนด์ทีเดียว

คุณไพรัชหน้าแดง เธอพูดว่า

“เมื่อวานฉันคิดอะไรต่อมิอะไรเยอะเยอะนะ แครี่ ฉันนึกถึง
เรื่องเมื่อคืน แล้วก็เรื่องที่คุณพูดเกี่ยวกับงานแสดงดอกไม้---” เธอ
ซ้ำเลื่องพอลเหมือนจะรับเข้ามาไว้สังเกตดูอีกคนด้วย “ฉันคิดว่า
เวทมนตร์คาถาอาจจะเป็นการคดโกงชนิดหนึ่ง ตอนแรกก็ดูเหมือน
จะดี แต่ตอนท้ายไม่ได้เรื่อง”

พอลขมวดคิ้ว

“ผมเคยโก่งแล้วตีตั้งหลายครั้ง” เขาพูดอย่างดื้อดึง
คุณไพรัชทำเป็นไม่ได้ยินที่พอลพูด เธอยังคงยิ้มอ่อนหวาน
และพูดต่อไปว่า

“ฉันว่าฉันคงไม่เลิกวิชานี้ไปเลยหรอก แต่เคยคิดว่าจะลอง
เลิกสักพัก”

ทุกคนนิ่งเงียบ แครี่รู้สึกมีส่วนร่วมกับความผิดหวังของพอล
เธอพึมพำเศร้าๆว่า

“โธ---คุณไพรัชคะ”

“พอรู้เข้าแล้วก็เลิกไม่ได้” คุณไพรัชพูด

นิ่งกันไปอย่างน่าอัศจรรย์ พอลหยิบกุหลาบกะหล่ำสีชมพูมา
คลี่กลีบไปข้างหลัง กลิ่นหอมแฉ่งๆของกุหลาบที่โรยในแดดอุ่นโชย
ขึ้นมาจากรถเข็น

คุณไพรัชมองหน้าพอล พลังพูดต่อไปว่า

“ฉันตัดสินใจแล้วว่า ต่อไปนี้จะไม่มองวิชาแม่มดว่าเป็นงาน-
ยามว่าง” เธอกลั่นใจ “แต่เป็นความอ่อนแอของตัวเอง”

“คุณไพรัชที่รักขา ช่างใจกว้างเหลือเกิน” แครี่อุทานขึ้น
ทันที โผเข้ากอดคอคุณไพรัช เธอรู้สึกว้าวพลายจมูกยาวของคุณ-
ไพรัชมีน้ำตาหยดอยู่หมิ่นเหม่ “ขอบคุณสำหรับทุกสิ่งค่ะ คุณไพรัช
แม้แต่เรื่องมนุษย์กินคนก็เช่นกันค่ะ”

ชั่วขณะนั้นน่าประทับใจยิ่ง ท่าทางพอลเหมือนงงแกมตื่นตื้น
นิดหน่อย เขารู้สึกตะขิดตะขวงว่าคุณไพรัชกำลังเปลี่ยนไปเป็นอื่น
ก่อนที่เขาจะเปลี่ยนเรื่องเก่าๆได้ทันการ

เมื่อรถส่งนมแล่นดังกังมาตามทางสู่ประตูรั้วนั้น จึงนับว่า

เป็นความโล่งใจได้อย่างหนึ่ง คุณไพรัชรีบเช็ดน้ำตา

“ต้องไปกันแล้วละ” เธอพูด ดันหมวกให้ตรงขณะที่ชาร์ลสสุ
กระโดดลงจากรถส่งนม และจับมือกับเธอ เธอพยายามยิ้ม “ขอให้
โชคดีนะเด็กๆ--ลาก่อน จงรักษาความมีน้ำใจ ความอ่อนโยน และ
ความกล้าหาญไว้ให้ดี แค่นี้ก็พอแล้ว ดีเท่ามีคาถานะแหละ” คุณ-
ไพรัชพูดแล้วสูดจมูกเสียงดังพืด

เธอรีบหันไปอย่างองอาจ หยิบคันเข็นรถและเข็นกึ่งๆไปที่
กองขยะ

คนส่งนมลงเส้มาที่ใช้เทียบรถ แล้วรถก็แล่นไปพร้อมกับ
เสียงดังกึ่งก้างท่ามกลางเสียงกระป๋องใหญ่ใส่นมที่ในนั้นว่างเปล่า
กระทบกันดังโก้งแก๊ง

“อีกหน่อยคุณไพรัชก็เลิก” พอลพูด เบียดตัวเข้าหาที่ใกล้
ม้าลากรถอย่างที่สุดโดยไม่มีใครทันสังเกต

แคร์เล่าเรื่องที่พูดกับคุณไพรัชให้ชาร์ลสสุฟังในรถไฟ เขา นั่ง
ขมวดคิ้วมองไปนอกหน้าต่างกระจก

“เวทมนตร์คาถาอาจจะเป็นความอ่อนแอธรรมดาๆ แต่ก็ยังดี-
กว่าความอ่อนแอแบบอื่นอีกตั้งเยอะ”

“พี่ก็รู้” แคร์เห็นด้วย

“ถ้าเรายังได้เตียงนั้นมา ผมว่าบางเวลาผมก็จะใช้อีก” ชาร์ลส
พูดต่อไป

“นั่นสิ เป็นบางเวลานะ” แคร์พูด

“เตียงไม่วิเศษอะไรหรอก ปุ่มเตียงต่างหากที่วิเศษ” พอล
พูดปลอบ

“แหม---ก็เหมือนกันแหละ” แครีพูด หันหน้าไปเลียจากพอล ซึ่งคุกเข่าอยู่บนที่นั่ง หายใจรดหน้าเธอ “อย่างหนึ่งไม่ดีถ้าไม่มีอีกอย่าง”

“เราใช้ปุ่มเตี้ยอันนี้กับเตี้ยอื่นที่รูปร่างเหมือนกันได้ไหม”

“พี่ก็ไม่รู้สิ พอล” แครีเอียงหน้าหนีน้องชายไปใกล้หน้าต่าง

“เราไม่มีสักอย่างแล้วจะพูดถึงไปทำไม นั่งลงเถอะน่า”

พอลปล่อยขาลงอย่างว่าง่ายจนห้อยต้องแต่งอยู่เหนือพื้นรถไฟ เขาเอนตัวลงดูดกแก้มสองข้างเล่น มือข้างหนึ่งล้วงขยุกขยิกในกระเป๋า หน้าตาวิตก

หลังจากเขาคิดเจียบจอยู่ครู่หนึ่ง เขาก็แย้งว่า

“แต่---ผมเอาปุ่มเตี้ยมาด้วยนี่”

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อยู่โยง	อ่านว่า	อยู่ - โยง
รอยเกรียม	อ่านว่า	รอย - เกรียม
ปรีปาก	อ่านว่า	ปรี - ปาก
ตะจิตตะขวง	อ่านว่า	ตะ - จิต - ตะ - ขวง
โก้งแก้ง	อ่านว่า	โก้ง - แก้ง
คำรบ	อ่านว่า	คำ - รบ
ฟืด	อ่านว่า	ฟืด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ

1. ทำไมดอกกุหลาบกะหล่ำสีชมพูวางอยู่ในกองใบไม้
2. ทำไมคุณไพรัชเลิกวิชาแม่มด
3. ทำไมเด็ก ๆ ไปหาคุณไพรัช
4. แครี่รู้สึกมีส่วนร่วมกับความผิดหวังของพอล ความผิดหวังของพอลคืออะไร
5. อีกหน่อยคุณไพรัชก็เลิก คำว่า เลิก นั้น หมายความว่าคุณไพรัชเลิกอะไร
6. คุณไพรัชรู้สึกอย่างไร เมื่อทราบว่าเด็ก ๆ จะกลับกรุงลอนดอน
7. ขณะที่แครี่ และพอลไปหาคุณไพรัช คุณไพรัชทำอะไรอยู่
8. ถ้ามีเพียงปุ่มเดียวพิเศษอย่างเดียวจะใช้ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
9. ใครนำเอาปุ่มเดียวพิเศษมาด้วย
10. "ขอให้โชคคินะเด็ก ๆลาก่อน จงรักษาความมีน้ำใจ ความอ่อนโยน และความกล้าหาญไว้ให้ดี แค่นี้ก็พอแล้ว ดีเท่ามีค่าถ่านะแหละ" คุณไพรัชพูด
 - 10.1 จากข้อความข้างบน ทำไมคุณไพรัชจึงเห็นว่าความมีน้ำใจ ความอ่อนโยน ความกล้าหาญ มีค่าดีเท่ามีค่าถ่าน
11. ใครมารับเด็ก ๆ ไปส่งที่สถานีรถไฟ
12. จงสรุปเรื่องที่อ่านตั้งแต่บทที่ 1 จนถึงบทที่อ่านปัจจุบัน

ให้นักเรียนเขียนคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เ _ นี ค _ นี _ ย โ _ ง _ จ
 ข _ ยุ ก _ ยี _ เ _ อะ _ ยะ
 อ ค อ ค พี _ พ้า

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ปลอบ อ่านว่า _____
 กระดาษ อ่านว่า _____
 กะหล่ำ อ่านว่า _____
 หมิ่นเหม่ อ่านว่า _____
 ซีดเซียว อ่านว่า _____

ภาคผนวก ง : สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย หรือ มัชฌิมเลขคณิต

$$\text{สูตรที่ใช้ } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ยหรือมัชฌิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนของทุกคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้ S.D.} = \sqrt{\frac{\sum X^2 - NX^2}{N - 1}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยหรือมัชฌิมเลขคณิตของคะแนน

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนของแต่ละคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. วิธีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทูกี (Tukey)

$$HSD = q_{\alpha(k, nk)} \frac{MS_w}{\sqrt{N}}$$

$q_{\alpha(k, nk)}$ = ค่าจากตารางสถิติเวินโทซ์ เรนจ์ ที่ระดับความนัยสำคัญ
ชั้นความเป็นอิสระ และ คือ ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายใน
ในกลุ่มหรือความคลาดเคลื่อน

MS_w = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

N = ขนาดของตัวอย่างในแต่ละกลุ่มทดลอง

K = จำนวนกลุ่มทดลอง

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t - independent test)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2 + S_2^2}{(n_1) + (n_2)}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2 + S_2^2}{n_1 + n_2} \right]}{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)}$$

$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มนักเรียนที่หนึ่งและกลุ่มที่สอง ตามลำดับ

$S_1^2 + S_2^2$ = ความแปรปรวนของกลุ่มนักเรียนที่หนึ่งและกลุ่มนักเรียนที่สอง ตามลำดับ

$n_1 + n_2$ = จำนวนนักเรียนในกลุ่มนักเรียนที่หนึ่งและกลุ่มนักเรียนที่สอง ตามลำดับ

df = ชั้นความเป็นอิสระ

5. การวัดความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Reliability) เพื่อวัดความสอดคล้องภายใน

$$K - R_{20} : r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2x} \right)$$

r_{xx} = สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

n = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p = สัดส่วนของคน que ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q = สัดส่วนของคน que ตอบแต่ละข้อผิด

pq = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ (ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด)

S^2x = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

6. การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Forms) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment correlation coefficient)

$$\text{สูตรที่ใช้ } r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{N \sum X^2 - \sum X^2} \sqrt{N \sum Y^2 - \sum Y^2}}$$

r_{xy} = สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

x = คะแนนสอบครั้งที่ 1

y = คะแนนสอบครั้งที่ 2

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

7. การคำนวณค่าระดับความยาก (Difficulty Levels) ของแบบทดสอบ

$$\text{สูตรที่ใช้ } P = \frac{R \times 100}{N}$$

P = ค่าระดับความยาก

R = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในข้อนั้น

N = จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อนั้น

8. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination Power)

$$\text{สูตรที่ใช้ } D = \frac{R_H - R_L}{\frac{N}{2}}$$

D = ดัชนีอำนาจจำแนก

R_H = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9. วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ Hoyt

$$r = 1 - \frac{MS_b}{MS_r}$$

MS_b = ความแปรปรวนคลาดเคลื่อน

MS_r = ความแปรปรวนตามแนวนอน

10. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

MS_b = ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนฤมล ชุนพหวนิช เกิดวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2512 อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา คณะครุ
ศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาจิตวิทยาการศึกษา ในปีการศึกษา 2536
ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนวัดไผ่สามเกาะ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย